

Minkkontor

J. nr. 2021 - 6536

Den 20. december 2021

Notat om høringssvar vedr. bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning)

Et udkast til bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning mv.) har været i ekstern høring i perioden fra den 6. oktober 2021 til den 26. oktober 2021.

Der er modtaget høringssvar fra følgende eksterne høringssvarer: Advokatrådet, Bakkeregn, Dakofa, Danfond, Dansk Industri, Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. (Danske Minkavlere og København Fur), Danske Advokater, Danske Mink, Den Danske Dyrlegeforening, Det Danske Minkerhverv, DLA Piper, Finans & Leasing, Finans Danmark, Landbrug & Fødevarer, LVK Dyrlegerne A/S, MultiUnit ApS, Niels Chr. Poulsen, Special-Butikken Herning A/S, Special-Butikken Himmerland, Special-Butikken Holstebro A/S, TKSF ApS og 2M Group A/S.

I det følgende redegøres for de væsentligste bemærkninger i høringssvarene. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (herefter Fødevareministeriet) bemærkninger til høringssvarene er anført med kursiv. Den politiske aftale om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19 indgået den 25. januar 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance omtales som "den politiske aftale om erstatning mv."

Høringssvarene og den efterfølgende politiske behandling af høringssvarene har givet anledning til en række ændringer af bekendtgørelsen¹: I overskriften i kapitel 2, kapitel 3, i § 3, stk. 1 og i § 9, stk. 1, er "minkskind" ændret til "mink". I § 2 er definitionen af kompensationsberettigede følgeerhvervsvirksomheder præciseret, således at det fremgår af litra d og e, at der ud over omsætning kan ses på indtjening før renter, afskrivninger og skat (EBITDA) eller varelageret i perioden 2017-2019. I § 3, st. 2, er det præciseret, at såfremt minkvirksomheden har valgt at modtage erstatning efter §§ 4-10, kan minkvirksomheden efterfølgende ansøge om at modtage erstatning opgjort efter de principper, der gælder for ekspropriationserstatning, inden der er indgået forlig eller truffet afgørelse efter §§ 4-10, såfremt minkvirksomheden sandsynliggør, at erstatning opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, vil føre til et højere samlet erstatningsbeløb. I § 3, stk. 4, er det tilføjet, at minkvirksomheder, der har skævt regnskabsår, dvs. som afsluttes på en anden dato end 31. december, skal benytte det senest aflagte årsregnskab, der afsluttes senest den 30. juni 2020. Afsluttes regnskabsåret på en dato, der ligger efter den 30. juni 2020, benyttes årsregnskabet for det foregående regnskabsår. I § 4, stk. 5 er "fratrullet de hvalpe, som skulle være solgt levende som led i den minkspecifikke accessoriske virksomhed i minkvirksomheden opgjort efter §§ 8 og 9" slettet. I § 4, stk. 6

¹ Der henvises til paragrafnummer i høringsversionen af udkast til bekendtgørelse.

er det tilføjet, at driftsomkostningerne opgøres eksklusiv omkostninger knyttet til merindtægten ved salg af levende mink efter § 9 og omkostninger knyttet til pelsning for tredjemand efter § 10. Ligeledes er det præciseret i § 4, stk. 6, at erstatnings- og taksationskommissionen ved fastsættelse af driftsomkostningerne kan forhøje eller reducere driftsomkostningerne i kalenderåret 2019 forholdsmæssigt, såfremt det dokumenteres, at produktionen af mink i 2019 afveg væsentligt fra produktionen af mink i 2020. Endvidere er det i § 4, stk. 6, præciseret, at driftsomkostninger i minkvirksomheden defineres som omkostninger før afskrivninger, renter og skat. I § 4, stk. 8 er det præciseret, at antallet af medarbejdere mindst skal modsvare 1 årsværk pr. 8.400 mink. I § 4, stk. 9 er der ændret, således, at de samlede udgifter til arbejdskraft til minkproduktion i minkvirksomheden inklusiv en eventuel forhøjelse af antal årsværk opgjort efter stk. 8 mindst skal modsvare lønnen for den pågældende arbejdskraft opgjort pr. medarbejdergruppe i henhold til nærmere bestemte lønniveauer pr. medarbejdergrupper. Ved beregning af lønudgifterne indgår timeløn (basisløn), funktionstillæg, tillæg til faglærte, søgnehelligdagsbetaling, fritvalgskonto, feriepenge og feriegodtgørelse og arbejdsgiverbetalt pensionsbidrag. I § 5, stk. 1, er der ændret således, at erstatningen kan omfatte anlægsaktiver, som minkvirksomheden havde leaset eller købt med ejendomsforbehold den 4. november 2020, og som minkvirksomheden senest ved accepten af de vilkår, som er indeholdt i forlig eller afgørelse om erstatning og kompensation, har overtaget den fulde ejendomsret over. I § 5, stk. 5, er det uddybet, at værdien af avlsdyr fastsættes ud fra en skindpris på 332,75 kr. pr. skind. Erstatnings- og taksationskommissionen fastlægger et eventuelt tillæg til de 332,75 kr. I § 6 er der indskrevet en valgmulighed, som betyder, at avleren kan vælge, at værdien af uudnyttet kapacitet fastsættes som 33 pct. af erstatningen for minkskind, eller at værdien af uudnyttet kapacitet opgøres efter en individuel vurdering af brugsværdien af virksomhedens uudnyttede kapacitet. § 8 er ændret, så bestemmelsen alene regulerer erstatning for accessorisk virksomhed til minkproduktion, der ikke består af salg af levende dyr eller pelsning for tredjemand. Desuden er det præciseret i § 8, stk. 1, at erstatning for minkspecifik accessorisk virksomhed også omfatter eventuel eksportrelateret virksomhed, der ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed. § 9 er ændret, så bestemmelsen regulerer erstatning for virksomhed med salg af levende mink. Erstatningen fastsættes på baggrund af et tillæg for merindtægten pr. estimeret antal årligt solgte mink i perioden fra den 1. januar 2021 til 31. december 2029 og en standardmeromkostning pr. estimeret antal årligt solgte mink i perioden fra den 1. januar 2021 til 31. december 2029. § 10 er ændret, så bestemmelsen regulerer erstatning for virksomhed bestående af pelsning for tredjemand. I § 12, stk. 1, er det uddybet, at kompensation for nedlukning for minkrelateret relateret virksomhed omfatter eventuel eksportrelateret virksomhed, hvis den eksportrelaterede del af den minkrelaterede virksomhed ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, som følge af den permanente nedlukning af den øvrige del af den minkrelaterede virksomhed. I § 14, stk. 2, er der ændret, således at der i tilfælde af en overproduktion foretages en forholdsmæssig reduktion i antallet af minkhvalpe inkl. hanner og avlstæver blandt de besætninger som omfattes af godkendelsen forud for beregningen af erstatningens størrelse, medmindre besætningsejerne har aftalt en anden fordeling af reduktionen. I § 14, stk. 1 og stk. 2, er det præciseret, at oplysningsskemaet skal indsendes sammen med en erklæring fra en godkendt revisor i henhold til en af Fødevareministeriet udarbejdet revisorinstruks. I § 17 stk. 3, er det tilføjet, at de involverede myndigheder og deres repræsentanter skal bestræbe sig på at tilrettelægge besøg mv. under hensyntagen til virksomheden. I § 17, stk. 1 og stk. 2, er slettet ”vurdering af restlevetiden”, det er tilføjet, at registreringen mv. kan omfatte ”alle eller bestemte af virksomhedens erstatnings- og kompensationsberettigede aktiver”, samt at erstatnings- og taksationskommissionen efter en konkret vurdering kan tillade, at der gennemføres flere registrerings- og vurderingsforretninger efter 1. pkt. I at § 19, stk. 1, har ministeriet præciseret, at staten ikke afholder omkostninger til eventuel forureningsbekæmpelse ”indtrådt før arbejdet med nedrivning mv. er påbegyndt”, samt uddybet statens opgave med nedrivning. I § 21, stk. 1, er det præciseret, at rettighedshavere modtager en andel af den ”samlede” erstatning og kompensation. I § 21, stk. 2 er det tilføjet, at erstatnings og kompensationsbeløbet fordeles mellem rettighedshavere efter stk. 1, og tilføjet et stk. 3, om fordelingen af erstatnings- og kompensationsbeløbet såfremt forringelsen af rettighedernes værdi den 4. november 2020 er mere end den samlede opgjorte erstatning eller kompensation. Udgør forringelsen af rettighedernes værdi den 4. november 2020 mere end den samlede opgjorte erstatning eller kompensation opdeles den samlede

erstatning og kompensation forholdsmæssigt til rettighedshaverne ud fra de pågældende aktivers værdi den 4. november 2020. Den forholdsmæssigt fordelte erstatning og kompensation på det enkelte aktiv, fordeles mellem rettighedshaverne i prioritetsordenen. Endvidere er punkt 6 i bilag 1 om kompensation for passiv bevarelse og nødtørftig vedligehold uddybet, og ”forudsætter separat låneaf tale” er slettet.

Fødevareministeriet har desuden tilføjet en ny bestemmelse om, at der først kan tildeles og udbetales erstatning og kompensation efter bekendtgørelsen, når Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen.

Herudover er der foretaget en række redaktionelle ændringer og præciseringer i bekendtgørelsen.

1. Overordnede bemærkninger

Udarbejdelsen af regelgrundlaget for erstatning og kompensation

Dansk Industri påpeger, at det har været en langsommelig proces siden beslutningen om nedlukning i 2020. Dansk Industri har naturlig forståelse for, at det kan være en udfordrende proces, men ikke desto mindre så har man et erhverv, som består af både minkavlere og minkafhængige følgeerhverv, som har været påvirket af denne samfundsbeslutning, og som endnu ikke kender deres retsstilling i denne sag.

Landbrug & Fødevarer finder det retssikkerhedsmæssigt beklageligt, at der er forløbet knap 1 år fra beslutningen om aflivningen af mink i 2020 til at minkavlerne kan få indsigt i deres retsstilling og økonomiske stilling.

Fødevareministeriet vil gerne understrege, at hensynet til at sikre hurtig udbetaling af erstatning og kompensation til minkavlerne og følgeerhverv har haft høj prioritet i ministeriet. Der er arbejdet målrettet på at færdiggøre regelgrundlaget, men der har været tale om et særdeles omfattende og komplekst arbejde uden fortilfælde. I løbet af 2021 vil der således være udarbejdet én lov og seks bekendtgørelser om erstatning og kompensation på Fødevareministeriets område.

Kort høringsfrist

Danske Advokater påpeger, at høringsfristen er uforholdsmæssig kort. En forkortet høringsfrist på under 3 uger hen over en ferieperiode forekommer retssikkerhedsmæssig betænkelig. Det gælder særligt i lyset af, hvor længe bekendtgørelsen har været undervejs i ministeriet. Den korte høringsfrist gør det svært at afgive et gennemarbejdet høringssvar.

Fødevareministeriet er enige i at der som udgangspunkt bør være en høringsfrist på 4-6 uger.

Fødevareministeriet kan dog oplyse, at ministeriet har været i løbende dialog med repræsentanter for minkavlerne (Kopenhagen Fur) og følgeerhvervet (Det Danske Minkerhverv og DLA Piper Denmark), som således har været hørt over tidligere udkast til bekendtgørelse. Ligeledes er længden på høringsfristen drøftet med disse parter. Derudover har ministeriet haft løbende dialog med repræsentanter fra de finansielle parter (Finans Danmark og Finans & Leasing).

Udmøntning af den politiske aftale om erstatning mv. og fuldstændig erstatning og kompensation

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. finder, at bekendtgørelsesudkastet på flere punkter ikke lever op til den politiske aftales grundlæggende præmis om, at regeringens indgreb med nedlukning af minkerhvervet skal modsvares af fuldstændig erstatning til de skadelidte.

Det Danske Minkerherv oplyser, at de repræsenterer ca. 50 følgevirkssomheder i minkbranchen. Det Danske Minkerherv oplyser, at de med stor overraskelse har læst bekendtgørelsen, som de mener er i strid med den politiske aftale, idet bekendtgørelsen ikke sikrer følgevirkssomhederne fuldstændig erstatning, men tværtimod begrænser erstatningen og afskærer følgevirkssomheder fra erstatningsordningen, selvom de er ekstraordinært hårdt ramt af indgrebet.

Det Danske Minkerherv har sendt en beskrivelse af den danske minkbranche. Heraf fremgår bl.a. at det ikke havde været muligt for de ca. 1.200 minkavlere at producere mink i Danmark og skabe en dansk eksportsucces uden de ca. 50 følgevirkssomheder, som har leveret alt det, der er nødvendigt for at producere mink. For at forstå den danske minkbranche og dens succesfulde udvikling er det ifølge Det Danske Minkerherv vigtigt at forstå "arbejdsdelingen" mellem henholdsvis minkavlerne og følgevirkssomhederne, herunder synergierne mellem dem. Helt grundlæggende kan det siges, at minkavlerne stod for selve avlsarbejdet, herunder sortering af avlsdyr, samt styring og ledelse af selve minkfarmene. Følgevirkssomhederne stod for udvikling og produktion af de specialudviklede maskiner og udstyr, som skulle øge effektiviteten på minkfarmene og øge udbyttet af de producerede mink. Beskrivelsen af minkbranchen er uddybet i høringssvaret.

Det fremgår af den politiske aftale af 25. januar 2021, at der er enighed om, at der skal ydes "fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgeerhverv, uanset om der er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej". Med den politiske aftale er aftalepartierne enige om, hvad fuldstændig erstatning og kompensation til minkavlerne og minkafhængige følgeerhverv er. Aftalepartierne er altså enige om, at de erstatningsmodeller, der beskrives i aftalen, og som herefter skal benyttes i udmålingen af erstatningen, er fuldstændig erstatning og kompensation til minkavlerne og minkafhængige følgeerhverv.

Udkast til bekendtgørelse om endelige nedlukningserstatning til minkavlerne og følgeerhverv er udarbejdet i henhold til ordlyden af den politiske aftale om erstatning mv. Det betyder, at bekendtgørelsesudkastet indebærer, at minkvirkssomheder, der nedlukker permanent som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, får "fuldstændig erstatning", og følgeerhvervsvirkssomheder, der nedlukker permanent som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, får "fuldstændig kompensation", sådan som det er aftalt i den politiske aftale af 25. januar 2021.

Fødevareministeriet finder dog på baggrund af de indkomne høringssvar, at det vil være hensigtsmæssigt sprogligt at præcisere i bekendtgørelsens titel, således at titlen er "Bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirkssomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink".

Der henvises i øvrigt til Fødevareministeriets bemærkninger nedenfor til definitionen af følgeerhvervsvirkssomheder (§ 2) og Fødevareministeriets bemærkninger nedenfor om fuldstændig kompensation til følgeerhvervsvirkssomheder (§ 13).

Erstatning til minkavlere, som vælger at nedlukke efter forsøg på genopstart

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. bemærker, at bekendtgørelsesudkastet ikke fastlægger regler om håndteringen af erstatningssituationen for minkavlere omfattet af dvaleordningen, såfremt disse avlere i dvaleperioden ombestemmer sig, og alligevel ønsker at lukke deres minkvirksomhed permanent. Der henvises til følgende sætning i den politiske aftale: "Avlerne kan vælge at træde helt ud af erhvervet og modtage erstatning efter ovenstående model for fuld erstatning, dog fraregnet allerede modtaget kompensation for faste omkostninger."

For så vidt angår bemærkningen om håndteringen af minkvirksomheder, som har søgt dvalekompensation og ønsker at omvælge til nedlukningserstatning, kan Fødevareministeriet henvise til § 10, stk. 2, i bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen. Det følger heraf, at en minkvirksomhed, der har ansøgt om dvalekompensation, frem til den 31. december 2023 kan ansøge om i stedet at modtage erstatning og kompensation for permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift mod samtidig at tilbagebetale modtaget dvalekompensation til Fødevarestyrelsen.

Der henvises i øvrigt til høringsnotatet til bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen, hvor det bl.a. fremgår, at "Der er desuden fastsat mulighed for senest den 31. december 2023 "at vælge om" og i stedet modtage nedlukningserstatning, jf. § 10, stk. 2. Det bemærkes hertil, at udgifter afholdt i forbindelse med genoptagelse i minkdriften ikke er omfattet af erstatningsordningen i aftalen indgået den 25. januar 2021, og at der umiddelbart må forudses at erstatnings- og taksationskommissionerne – i sager om "omvalg" – skal foretage en sagsbehandling, som er mere kompleks med hensyn til at vurdere værdien før november 2020. Der vil ske en modregning af allerede udbetalt dvalekompensation, hvis avleren senere vælger nedlukningserstatning."

Ekspropriation

Advokatrådet oplyser, at det på det foreliggende grundlag ikke ses godtgjort, at indgrebet over for de berørte minkavlere ikke udgjorde et ekspropriativt indgreb særligt set i lyset af indgrebets atypicitet og intensitet.

Advokatrådet oplyser i forbindelse hermed, at det derfor er Advokatrådets opfattelse, at ekspropriaternes rettigheder og krav på ekspropriationserstatning mv. i henhold til grundlovens § 73 i sagens natur ikke på det foreliggende grundlag kan indskrænkes ved lov eller bekendtgørelse udstedt i medfør af lov og at høringsudkastet til bekendtgørelse om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og følgeerhverv derfor ikke vil være til hinder for, at berørte ekspropriater, i stedet for erstatning i henhold til høringsudkastet, vil kunne kræve sædvanlig ekspropriationserstatning direkte under henvisning til grundlovens § 73, og at erstatningskravet i så henseende i givet fald ultimativt vil skulle fastlægges af de almindelige domstole eller – teoretisk set – af "...domstole oprettet i dette øjemed."

Advokatrådet henviser også til grundlovens § 73, som fastslår, at der ved ekspropriation skal svares ekspropriaten "fuldstændig erstatning", og § 73, stk. 3, om ret til domstolsprøvelse af ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningens størrelse.

Advokatrådet påpeger, at eftersom der er tale om statslige ekspropriationer, vil de berørte ekspropriater – medmindre andet bestemmes ved lov – kunne påberåbe sig bl.a. bestemmelsen i ekspropriationsproceslovens § 16 om ekstension og de tilsvarende bestemmelser herom i vejloven.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at det er Det Danske Minkerhvervs opfattelse, at nedlukningen af minkbranchen er ekspropriation i forhold til de højtspecialiserede følgevirkksomheder, der er dybt afhængig af minkavl for at drive virksomhed og er blevet lukket uden varsel. Det Danske Minkerhverv mener således, at nedlukningen af minkbranchen er ekspropriation i forhold til disse følgevirkksomheder bl.a. på grund af indgrebets intensitet (uddybes i høringssvaret). Det nævnes bl.a. at på grund af den meget høje specialisering kan følgevirkksomhederne ikke omstille sig. Varer og tjenesteydelser er tilpasset mink og ikke kan anvendes i andre sammenhænge. Der er således ikke andre potentielle kunder end minkavlernes. Desuden nævnes bl.a. at når staten sælger de aktiver, der overtages (ca. 30.000 maskiner svarende til ca. 20 års eksport), forsvinder eksportmarkedet helt.

Den Danske Dyrlegeforening (DDD) påpeger, at der ved nedlæggelse af minkerhvervet medfølgerhverv er tale om en de facto ekspropriation. Derfor er alle dyrlægevirkksomheder berettigede til fuldstændig erstatning af den mistede omsætning. I de politiske aftaler i forløbet har der været bred enighed om, at både minkavlere og følgerhverv skulle modtage fuld erstatning, som ved ekspropriation. Med denne bekendtgørelse lever man ikke op til sine løfter om at give fuld erstatning, og bryder tilmed Grundloven.

Dansk Industri påpeger, at der ikke bør sondres mellem erstatning og compensation, eftersom det af politisk aftale af 25. december fremgår, at "aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation", jf. aftalens side 3. Udgangspunktet for denne bekendtgørelse skal folgelig være ekspropriation og dermed fuldstændig erstatning til både minkvirksomheder og minkafhængige følgerhverv.

DLA Piper Denmark påpeger, at det er deres klare opfattelse, at der er tale om ekspropriation af de repræsenterede minkfodercentraler og pelsriers virksomhed, hvorfor de pågældende virksomheder har krav på fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at minkavlere og følgerhverv er blevet eksproprieret, og at udgangspunktet for bekendtgørelsen derfor skal være ekspropriation. Landbrug & Fødevarer mener, at termen "kompensation" i § 1 bør udgå, så der ikke er tvivl om, at der gennemføres en ekspropriationserstatningsudmåling. Landbrug & Fødevarer finder det beklageligt, at der i bekendtgørelsen sondres mellem fuldstændig erstatning og compensation, selvom det fremgår af den politiske aftale, at "aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation", jf. aftalens side 3. Landbrug og Fødevarer mener, at der skal tages udgangspunkt i velkendt ekspropriationspraksis for ikke at sinke processen. Der er ligeledes afgørende, at de enkelte kommissioner kan skønne konkret i sagerne, så fuldstændig erstatning udmåles under behørig hensyntagen til forholdene i den pågældende minkfarm eller følgevirkksomhed.

Fødevareministeriet bemærker, at det fremgår af bemærkningerne til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink (Folketingstidende 2020-21, A, L 77, som fremsat, side 8) bl.a., at det er vurderingen, at det foreslåede midlertidige forbud mod hold af mink ikke i almindelighed vil udgøre et ekspropriativt indgreb over for de erhvervsdrivende, men at det imidlertid ikke kan udelukkes, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et ekspropriativt indgreb over for konkrete erhvervsdrivende. Det er vurderingen, at tilsvarende gør sig gældende for den forlængelse af forbuddet mod hold af mink, der foreslås med udkast til lovforslag om

ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, som var i offentlig høring den 4. oktober 2021 til den 20. oktober 2021.

Udmøntning af den politiske aftale om erstatning mv., hvormed der fastsættes regler om fuldstændig erstatning og kompensation til de berørte virksomheder, ændrer ikke på vurderingen af, at aflivningen af mink og det midlertidige forbud mod hold af mink, som følge af COVID-19 ikke i almindelighed vil udgøre et ekspropriativt indgreb over for de erhvervsdrivende.

Fødevareministeriet skal endvidere bemærke, at brugen af begrebet "kompensation" versus "erstatning" i forhold til følgeerhverv blev afklaret i forbindelse med vedtagelsen af L206, lovforslag om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, hvor § 8, stk. 3, blev ændret til "Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om fuldstændig erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, herunder fuldstændig kompensation til visse følgeerhverv". Baggrunden er, at følgeerhvervsvirksomheder alene er indirekte berørt af det midlertidige forbud mod hold af mink. Det er politisk aftalt, at udmålingen af fuldstændig kompensation til følgeerhvervsvirksomheder skal ske ud fra princippet om "handel og vandel". Det ændrer brugen af begrebet "kompensation" ikke ved.

Der refereres ikke direkte til ekspropriationsprocesloven, fordi der generelt ikke foreligger ekspropriation af minkavlerne, jf. lovbemærkningerne til minkloven. Dersom indgrebet var et ekspropriationsindgreb over for alle minkavlere, ville der ikke være et retligt begrundet behov for udarbejdelse af særregler om taksationsprocessen og erstatningsmodellerne.

Fødevareministeriet bemærker endelig, at erstatnings- og taksationskommissionerne skal træffe afgørelser i alle sager om fuldstændig erstatning og fuldstændig kompensation efter de regler, der fastsættes i bekendtgørelsen om endelig nedlukningserstatning mv., uanset om der er tale om ekspropriation i det konkrete tilfælde. Kommissionerne skal således ikke tage stilling til, om der foreligger ekspropriation i det konkrete tilfælde. Minkvirksomheder og følgeerhvervsvirksomheder, som ønsker, at der tages stilling til spørgsmålet om ekspropriation, kan indbringe spørgsmålet om ekspropriation, herunder spørgsmålet om udmåling af fuldstændig erstatning og fuldstændig kompensation, for domstolene.

2. Bemærkninger til kapitel 1

DLA Piper Denmark oplyser, at de kan tiltræde høringssvaret fra Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. til bekendtgørelsesudkastets kapitel 2. Derudover er der givet bemærkninger til visse bestemmelser, jf. nedenfor.

Fødevareministeriet har noteret sig dette.

Definitionen af minkvirksomheder (§ 2)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. kvitterer for, at bekendtgørelsens anvendelsesområde omfatter nyopstartede minkvirksomheder og øvrige minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2018, 2019 eller 2020, såfremt virksomheden var i drift den 4. november 2020, og der samtidig var

disponeret og gennemført tiltag for at opstarte egenproduktion i 2021, jf. § 2, nr. 1, litra c. Dermed synes problemstillingen om afgrænsning af erstatningsberettigede avlere, som foreningen fremhævede i høringsvaret af 17. juni 2021 til udkast til bekendtgørelse om acontobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger, at være løst.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at overskriften i kapitel 2 og ordlyd i § 3 skal ændres fra "minkskind" til "mink" (redaktionel ændring). Den indskrænkede ordlyd i udkastet er således ikke i overensstemmelse med den politiske aftale, Fødevareministeriets eget høringsbrev til udkastet og ordlyden i udkastets § 2, nr. 1, litra c. Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. understreger ændringen blot den tilsigtede situation, at eventuelle avlere, der alene producerede mink, som alle blev handlet som livdyr, men ingen skind, ligeledes får mulighed for at vælge den skematiske model jf. § 3, stk. 1, og §§ 4-8.

Landbrug & Fødevarer finder, at formuleringen "konkrete tiltag" kan give anledning til fortolkningstvivl, og da det af bestemmelsen fremgår, at der skal være "disponeret...med henblik på opstart af egenproduktion...", opfordrer vi til at slette ordene "konkrete tiltag".

Landbrug & Fødevarer tilslutter sig bemærkningen fra Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. om, at der i § 3 skal stå "mink" og ikke "minkskind".

Fødevareministeriet bemærker, at erstatnings- og taksationskommissionen ved behandlingen af en ansøgning om erstatning og kompensation for permanent nedlukning af minkvirksomhed skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om en erstatningsberettiget minkvirksomhed i henhold til § 2 i bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning.

Minkvirksomheder, som alene havde egenproduktion af mink i 2017 (og ikke i 2018, 2019 og/eller 2020) er erstatningsberettigede, hvis virksomheden senest den 4. november 2020 var i drift og her havde disponeret og gennemført konkrete tiltag med henblik på opstart af egenproduktion af mink i Danmark i 2020 eller 2021. Det er afgørende, om virksomheden har afholdt omkostninger til opstart, genopstart eller udvidelse af minkvirksomhed, dvs. gennemført faktiske eller retlige aktiviteter med henblik på opstart eller udvidelse af minkvirksomhed. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne lægges vægt på, om virksomheden har en miljøtilladelse eller -godkendelse til hold af mink på lokationen, om virksomheden har en byggetilladelse til eller indgået lejeaftale om brug af minkstald og bure, om virksomheden har en aftale om køb af avlsdyr, køb af minkproduktionsrelaterede maskiner og materialer mm.

Det bemærkes desuden, at der udarbejdes vejledningstekst til forståelsen af bekendtgørelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår bemærkningen om formuleringen af overskriften i kapitel 2 og ordlyd i § 3 skal ændres fra "minkskind" til "mink", er Fødevareministeriet enige i denne redaktionelle afordlyden. Herudover har ministeriet fundet anledning til at foretage en tilsvarende ændring af overskriften i kapitel 3.

Definitionen af følgeerhvervsvirksomheder, herunder kravet om at mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 skal hidrøre fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark (§ 2)

Det Danske Minkerhverv påpeger, at kravet om, at mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 skal hidrøre fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark, er uhensigtsmæssigt og skal suppleres med henblik på at sikre, at intensivt berørte følgevirksomheder, der ikke opfylder

omsætningskravet, kan få erstatning. Dette også henset til at flere følgevirksomheder i årene 2017-2019 havde en ekstraordinær lav omsætning til minkavlere grundet de kraftige konjunkturudsving som kendetegner branchen. Det Danske Minkerhverv antager, at forligspartierne muligvis ikke har været orienteret om problemstillingen og foreningen har tidligere fået oplyst, at afgrænsningen kunne genovervejes.

Det Danske Minkerhverv foreslår, at 50 pct. omsætningsgrænsen udvides til også at omfatte den samlede gennemsnitlige indtjening, over 50 pct. af virksomhedens omkostninger, varelager eller aktiver, og at erstatnings- og taksationskommissionen får kompetence til at træffe afgørelse om erstatning til følgevirksomheder, som vurderes at være intensivt berørt af beslutningen om nedlukningen af minkbranchen. Derved kan det på baggrund af en konkret vurdering sikres, at intensivt berørte følgevirksomheder ikke efterlades uden erstatning. Derved vil erstatningsordningen inkludere de ganske få virksomheder, som på nuværende tidspunkt falder uden for definitionen af erstatningsberettigede følgeerhverv, bl.a. fordi minkaktiviteten ikke ligger i et selskab "for sig selv".

Det Danske Minkerhverv bemærker, at det bør præciseres, at følgevirksomhederne er berettiget til erstatning, selvom følgevirksomhederne ikke har haft omsætning i 2017, 2018 og 2019, men måske kun i 2019.

Det Danske Minkerhverv har til deres høringssvar vedlagt et bilag, som indeholder en beskrivelse af virksomheder, som de vurderer ikke vil være omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde på nuværende tidspunkt. De pågældende virksomheder har også selv indgivet høringssvar, jf. nedenfor.

Bakkeregn stiller spørgsmål til afgrænsning af erstatningsberettigede følgeerhvervsvirksomheder. Virksomheder spørger til forståelsen af kriteriet om, at mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 skal hidrøre fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark. Skal leje- og forpagtningsindtægter samt varelager regnes med i omsætningskravet på 50 pct.? Bakkeregn har omsætning relateret til både minkavl og anden aktivitet (uddybet i høringssvaret). Bakkeregn mener, at det ikke er rimeligt, hvis virksomheden er afskåret fra erstatning fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed – dvs. et CVR-nr. Bakkeregn henviser i øvrigt til det høringssvar, der er afgivet af Det Danske Minkerhverv.

Special-Butikken Herning A/S oplyser, at virksomheden har omsætning relateret til både minkavl og anden aktivitet (uddybet i høringssvaret). Special-Butikken Herning A/S finder, at det ikke er rimeligt, hvis virksomheden er afskåret fra erstatning fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed – dvs. et CVR-nr. Special-Butikken Herning A/S er væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark og bør derfor omfattes af erstatningsordningen. Special-Butikken Herning A/S henviser i øvrigt til det høringssvar, der er afgivet af Det Danske Minkerhverv.

Special Butikken Himmerland A/S oplyser, at virksomheden har omsætning relateret til både minkavl og anden aktivitet (uddybet i høringssvaret inklusiv med et bilag 1 med udgifter relateret til mink). Special Butikken Himmerland A/S finder, at det ikke er rimeligt, hvis virksomheden er afskåret fra erstatning fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed – dvs. et CVR-nr. Special Butikken Himmerland A/S er væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark og bør derfor omfattes af erstatningsordningen. Special Butikken Himmerland A/S henviser i øvrigt til det høringssvar, der er afgivet af Det Danske Minkerhverv.

Special-Butikken Holstebro A/S oplyser, at virksomheden har omsætning relateret til både minkavl og anden aktivitet (uddybet i høringssvaret inklusiv med fotos af minkrelateret egenproduktion og varelager). Special-Butikken Holstebro A/S finder, at det ikke er rimeligt, hvis virksomheden er afskåret fra erstatning fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed – dvs. et CVR-nr. Special-Butikken Holstebro A/S er væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark og bør

derfor omfattes af erstatningsordningen. Special-Butikken Holstebro A/S henviser i øvrigt til det høringssvar, der er afgivet af Det Danske Minkerhverv.

2M-Group A/S oplyser, at virksomheden har omsætning relateret til både minkavl og anden aktivitet (uddybet i høringssvaret inklusiv med billeder). 2M-Group A/S finder, at det ikke kan have været hensigten med den politiske aftale, at virksomheder, der har været dedikeret til minkbranchen gennem mange år, skal efterlades med enorme tab. Virksomheden har investeret i egenudvikling af flere hundrede produkter til minkavlere. Salg til minkerhvervet lå lavere i 2017-2019, hvilket skyldes at disse år var dårlige år for minkbranchen. 2M-Group A/S er væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark og bør derfor omfattes af erstatningsordningen.

Multiunit ApS oplyser, at virksomheden har omsætning relateret til både minkavl og anden aktivitet (uddybet i høringssvaret inklusiv omsætningstal og fotos). Multiunit ApS finder, at det ikke er rimeligt, hvis virksomheden er afskåret fra erstatning fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed – dvs. et CVR-nr. Multiunit ApS er væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark og bør derfor omfattes af erstatningsordningen. Multiunit ApS henviser i øvrigt til det høringssvar, der er afgivet af Det Danske Minkerhverv.

LVK Dyrlægerne A/S påpeger, at kravet om, at mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 skal hidrøre fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark ikke er rimelig. Der henvises bl.a. til konjunkturerne hos minkavlere, som også har haft betydning for følgerhvervet. Der bør i stedet ses på bl.a. markedsandele. LVK Dyrlægerne A/S finder, at det ikke er rimeligt, hvis virksomheden er afskåret fra erstatning fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed – dvs. et CVR-nr. LVK Dyrlægerne A/S er væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark og bør derfor omfattes af erstatningsordningen. LVK Dyrlægerne A/S henviser i øvrigt til det høringssvar, der er afgivet af Det Danske Minkerhverv.

Danfond påpeger, at omsætningskriteriet ikke kan stå alene, hvis der fortsat er politisk vilje til at yde erstatning til alle virksomheder berørt af nedlukningen af minkerhvervet i Danmark. Omsætningskravet kan heller ikke stå alene som udtryk for intensitet. Virksomheder lever af deres indtjening og ikke af deres omsætning. Omsætningskravet betyder, at det er tilfældigt, hvilke virksomheder, der omfattes af erstatningsordningen (uddybes i høringssvaret med bl.a. syv eksempler). At udelukke virksomheder med fx 49% af omsætning uden for minkindustrien bliver nødvendigvis helt tilfældigt. Der må tages konkret stilling. Danfond foreslår, at omsætningskravet suppleres med en vurdering af den tabte indtjening, og hvor intensivt indgrebet har været for den enkelte virksomhed. Danfond oplyser derudover bl.a. at virksomheden består af tre selskaber (uddybes i høringssvaret).

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) påpeger at udkastet til bekendtgørelsen efter DDD's opfattelse er langt mere restriktiv end de politiske aftaler tilsiger. At fastsætte en politisk arbitrært besluttet grænse, hvorefter man skal have mistet mindst 50% af sit forretningsgrundlag for at få erstatning, har ingen valide argumenter bag sig. DDD Dyrlægestanden er en uomgængelig del af minkerhvervet og bør omfattes af erstatningsordningen.

Dansk Industri påpeger, at det ikke er rimeligt at stille krav om at mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 skal hidrøre fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark. DI foreslår at en følgevirksomhed, hvis omsætningen til minkproduktion udgør 30%, bør kunne søge erstatning efter denne bekendtgørelse. Dansk Industri anfører, at det under definitionerne på følgerhverv eksplicit skal fremgå, at leverandører af foder eller ingredienser til foder til danske fodercentraler, samt producenter af minkspecifikt udstyr skal være omfattet. Sidstnævnte er virksomheder, der har investeret massivt i produktionsudstyr, eller andet maskinel, specifikt til minkerhvervet. Disse virksomheder bør ligeledes betragtes som minkafhængige følgerhverv.

Danske Advokater påpeger, at det efter de almindelige erstatningsregler ikke er en betingelse, at halvdelen af omsætningen er væk.

DAKOFA anfører, at de er uforstående over for omsætningskravet, idet en virksomhed kan have en betydelig omsætning i sin mink-business division, som bliver meget hårdt ramt af forbuddet for hold af mink. Der spørges desuden til, hvorfor der differentieres i kravet til andel af omsætningen mellem følgerhverv litra d. og e. ifht. litra a.-c.

DAKOFA henviser desuden til, at flere andre kompensationsordninger – som følge af covid-pandemien – har anvendt et tab i omsætningen på over 30 pct. som tærskel for, hvorvidt en virksomhed var berettiget til at kunne søge kompensation. Der spørges til begrundelsen for at der i denne bekendtgørelse anvendes over 50 pct.

DAKOFA foreslår, at virksomheder med en betydelig reduktion af omsætning inden for virksomhedens minkrelaterede aktiviteter, men som ikke overstiger 50 pct. af den samlede omsætningen – skal kunne dokumentere omsætningstab på en alternativ metode – se nedenfor. Dakofa beskriver en alternativ model, hvor virksomheder med blandede aktiviteter, kan blive målt på omsætning pr. P-nummer registreret hos VIRK og ikke ”kun” pr. CVR.nr. Herved opnås der en direkte sammenhæng mellem omsætning og produktionsanlæg, som ønskes omstillet via tilskudsansøgningen. Hvis ansøger/virksomheder ønsker måling af omsætning på P-nummer, registreret i VIRK til berettigelse af tilskud mv., må virksomhederne have de nødvendige registreringer til, at opgørelse af omsætning pr. P-nummer kan revisorpåtegnes.

Landbrug & Fødevarer finder, at omsætningsgrænsen på 50 % i § 2,2, nr. d. fortsat er uforståelig høj. Der henvises i øvrigt til høringssvarene fra hhv. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. og Det Danske Minkerhverv. Derudover bemærker Landbrug og Fødevarer, at der skal indsættes en eksplicit hjemmel til at medtage leverandører af foder eller ingredienser til foder til danske fodercentraler som led i følgerhverv.

Fødevareministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale om erstatning mv., at der ydes erstatning til følgerhverv, der opfylder følgende kriterier:

”- Over halvdelen af virksomhedens omsætning i 2017-19 skal hidrøre fra handel med danske minkproducenter.

- Virksomhedens produktion kan ikke umiddelbart omlægges til anden aktivitet.

Kravet om, at over halvdelen af virksomhedens omsætning skal hidrøre fra handel med dansk minkproduktion kan dog fraviges i følgende to tilfælde:

- Erstatning for staldkapacitet udlejet til dansk minkavl, hvor der er de nødvendige miljøtilladelser mm. til minkavl. Der ydes kun erstatning for udnyttet kapacitet til produktion af mink, hvor der er de nødvendige miljøtilladelser mm. til minkproduktionen. Det skal sikre, at der gives erstatning for en minkstald, der har været i drift frem til aflivningen af danske mink, uanset om denne er ejet af avleren selv eller lejes af en anden.

- Erstatning for pelserier, der betjener danske minkavlere, hvor pelseriet indgår i en virksomhed, hvor der også drives minkavl i Danmark. Det skal sikre, at der kan ydes erstatning til pelserier, der har været i drift frem til aflivningen af danske mink, uanset om pelseriet organisatorisk er udskilt i et separat selskab eller indeholdt i selve minkvirksomheden.”

Det har været et ønske fra aftalepartierne, at kravet om at over halvdelen af virksomhedens omsætning i 2017-19 skal hidrøre fra handel med danske minkproducenter uddybes, således at der ud over omsætning kan ses på indtjening før renter, afskrivninger og skat (EBITDA) eller varelageret i perioden 2017-2019. Definitionerne i § 2, pkt. 2, litra d og e, er derfor præciseret. Ministeriet bemærker hertil, at justeringen udvider omfanget af virksomheder, som vil kunne modtage kompensation, men at det er ikke muligt at sige præcist, hvor mange virksomheder, der vil kunne komme ind under ordningen som følge af ændringen i definitionerne.

Fødevareministeriet kan i øvrigt oplyse, at virksomheder, der kun har haft omsætning i 2018-2019 eller i 2019, er berettiget til kompensation, dvs. er omfattet af ordningen, såfremt de øvrige betingelser er opfyldt. Beregningen efter bestemmelsens ordlyd går på den faktiske omsætning i perioden, dvs. hvis der ikke er nogen omsætning i 2017 og 2018 indgår de pågældende år ikke i vurderingen af, om mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark.

Fødevareministeriet kan desuden oplyse, at det er Fødevareministeriets opfattelse, at kriteriet i den politiske aftale formuleret som "over halvdelen af virksomhedernes omsætning i 2017-2019 skal hidrøre fra handel med danske minkproducenter", skal forstås på den måde, at der skal anlægges en "værdikæde-betragtning", dvs. at det ikke alene er virksomheder, som har handlet direkte med minkproducenter, som omfattes. Dette fremgår også af høringsnotatet til L 206.

Fødevareministeriet kan i øvrigt ikke gå ind i konkrete sager. Fødevareministeriets svar ovenfor er derfor ikke udtryk for, at ministeriet har forholdt sig til, om virksomheder, der har indgivet høringssvar, er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde og kompensationsberettigede følgeerhvervsvirksomheder.

Det er erstatnings- og taksationskommissionerne, som efter konkret ansøgning fra virksomheder skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om en erstatningsberettiget minkvirksomhed og kompensationsberettiget følgeerhvervsvirksomhed i henhold til § 2 i bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt leje- og forpagtningsindtægter regnes med i omsætningskravet på 50 pct, kan Fødevareministeriet oplyse, at omsætningskravet omfatter virksomhedens samlede omsætning, herunder leje- og forpagtningsindtægter.

For så vidt angår bemærkningen om, at det ikke er rimeligt, hvis en følgeerhvervsvirksomhed er afskåret fra erstatning, fordi virksomhedens aktiviteter er samlet under en virksomhed, dvs. et CVR-nr., skal Fødevareministeriet bemærke, at definitionen af kompensationsberettigede virksomheder går på følgeerhvervsvirksomheden som samlet virksomhed opgjort pr. CVR-nummer, således som virksomheden var organiseret pr. 4. november 2020. Uanset om virksomheden er organiseret som personligt ejet virksomhed eller i selskabsform, vil virksomheden være registreret i statens centrale virksomhedsregister ved et CVR-nummer, og det er derfor dette, som bruges til at identificere virksomheden. Fødevareministeriet er ikke enig i, at det er urimeligt at lægge vægt på virksomhedens organisering pr. 4. november 2020 i forhold til at vurdere om den virksomhed, som søges kompenseret, er kompensationsberettiget efter bekendtgørelsen.

I forhold til spørgsmålet om, hvorfor der gælder krav til omsætningen for følgeerhverv omfattet af litra d og e, men ikke for følgeerhverv omfattet af litra a-c, bemærker Fødevareministeriet, at virksomhed bestående i pelserier, udlejning af stald- og burkapacitet samt Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. efter sin karakter og i henhold til den politiske aftale m.v. skal behandles som kompensationsberettiget følgeerhverv.

3. Bemærkninger til kapitel 2

Minkvirksomheders valg mellem erstatning og kompensation udmålt efter ”den skematiske model” eller ekspropriationsretlige principper (§ 3)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. konstaterer, at minkvirksomheder med minkproduktion i 2020 har mulighed for at vælge mellem erstatningsopgørelse efter den skematiske model eller efter de almindelige ekspropriationsretlige principper. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at minkvirksomhederne bør have mulighed for at kombinere de to principper for erstatningsfastsættelse, hvilket særligt kan være relevant for minkvirksomheder med et væsentligt omfang af ledig kapacitet eller minkspecifik accessorisk virksomhed.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. oplyser hertil, at avlsdyrbestanden på de danske minkfarme de sidste tre år er reduceret fra omkring 3,4 mio. avlstæver til omkring 2,4 mio. avlstæver i 2020, hvorfor en betydelig del af burkapaciteten i Danmark skal erstattes som ledig kapacitet. Hvis erstatningsmodellen for ledig kapacitet i § 6 eller for accessorisk virksomhed (f.eks. salg af levende mink, pelseri og udleje), jf. § 8 ikke bliver rimelig og i overensstemmelse med den politiske aftales præmis om fuldstændig erstatning, må det forventes, at en stor gruppe minkavlere desværre vil være tvunget til at vælge, at deres virksomheder som helhed vurderes efter de almindelige ekspropriationsretlige principper jf. § 3, stk. 2. Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. vil det komplicere sagsbehandlinger og øge risikoen for forskelsbehandling af ellers sammenlignelige erstatningssager. Det vil desuden ikke harmonere med formålet med fastlæggelsen af den skematiske model i den politiske aftale og de deraf afledte bekendtgørelser. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår derfor, at § 3 ændres således, at de to erstatningsprincipper kan kombineres.

Fødevareministeriet bemærker, at minkavlere med minkproduktion i 2020 har valgmulighed mellem at få opgjort erstatningen af minkvirksomheden efter ”den skematiske model” i §§ 4-10 eller at få opgjort erstatningen af minkvirksomheden efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, jf. § 11.

Fødevareministeriet har præciseret i § 3, stk. 2, at såfremt minkvirksomheden har valgt at modtage erstatning efter §§ 3-10, kan minkvirksomheden efterfølgende ansøge om at modtage erstatning opgjort efter ekspropriationsprincipper, inden der er indgået forlig eller truffet afgørelse efter §§ 4-10, såfremt minkvirksomheden sandsynliggør, at erstatning opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, vil føre til et højere samlet erstatningsbeløb. Ministeriet vil udarbejde en vejledning til bekendtgørelsen, hvor kravet om at ”sandsynliggøre” en højere erstatning bliver beskrevet. Det er ikke intentionen, at det skal være vanskeligt at sandsynliggøre en højere erstatning.

Den skematiske model i §§ 4-10 er en samlet model, hvor der er taget hensyn til f.eks. erstatningen for uudnyttet kapacitet og erstatningen for tabt indtjening ved produktion af mink. Der henvises dog til Fødevareministeriets bemærkninger til bestemmelserne om uudnyttet kapacitet, hvor der er tilføjet en valgmulighed med hensyn til erstatningsopgørelsen.

Erstatning til minkvirksomheder - diskonteringsperioden (§ 4)

Niels Chr. Poulsen påpeger, at det ikke er rimeligt, at erstatningen tilbagediskonteres til 2021, hvis erstatningsudbetalingen først sker senere, f.eks. i 2025. Der henvises til § 4 bekendtgørelsesudkastet. Erstatningen bør alene tilbagediskonteres til udbetalingstidspunktet. Alternativt bør Folketinget sikre, at alle avlerne får udbetalt erstatning før.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at erstatningen bør tilbagediskonteres til udbetalingstidspunktet. Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. er det således forkert, at der i

bekendtgørelsesudkastet lægges op til at tilbagediskontere til 2021. Det påpeges, at baggrunden for, at man i den politiske aftale fastslår, at erstatningerne skal tilbagediskonteres til 2021, er, at man i januar umiddelbart forventede, at dette var en relevant tidshorisont for erstatningsudbetalingerne.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. henviser imidlertid til, hvad der opfattes som den økonomiske grundtanke bag tilbagediskonteringen i den politiske aftale (aftales side 5, og aftalens bilag 2): "Fremtidige indtægter tilbagediskonteres, så alle fremtidige beløb omregnes til en nutidsværdi." Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. kan begrebet "nutidsværdi" ved udbetaling af erstatning i f.eks. 2024 ikke være i harmoni med tilbagediskontering i 8,5 år fra medio 2030. I så fald er der reelt tale om en "datidsværdi".

Ifølge Danske Pelsdyravlerforening a.m.b.a. må den i bekendtgørelsesudkastet foreslåede tilbagediskonteringsperiode bero på en misforstået indskrænkende anvendelse af det nævnte årstal i den politiske aftale uden refleksion over det oplagte økonomiske rationale bag tilbagediskonteringen, og dermed den åbenlyse intention i den politiske aftale. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. forventer som følge af ovenstående, at erstatningerne naturligvis tilbagediskonteres til udbetalingstidspunktet, idet dette vil svare til "nutid" for erstatningsmodtagelsen og dermed også afspejle den politiske hensigt.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. bemærker desuden, at den forventeligt lange periode, hvorover taksationerne vil forløbe, og erstatningsudbetalingerne dermed successivt vil blive gennemført, medfører, at Fødevareministeriet uden en elementær regel om tilbagediskontering til udbetalingstidspunktet, vil skabe en vilkårlig forskelsbehandling mellem de erstatningsberettigede. To avlere med identiske virksomheder, der f.eks. får deres virksomheder takseret henholdsvis primo 2022 og primo 2025 vil således blive erstattet forskelligt pga. en renteregulering.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at fokus på ligebehandling og forrentning ligeledes burde have været indarbejdet i bekendtgørelserne om forskud på skinderstatning, bekendtgørelse om endelig skinderstatning, samt bekendtgørelse om driftstabserstatning, således at den tidsmæssige spredning i myndighedernes langsomme sagsbehandling af udbetalingssagerne ville blive opvejet af et helt relevant rentekrav.

Landbrug & Fødevarer påpeger ligeledes, at der kun skal ske tilbagediskontering til udbetalingstidspunktet. Der henvises i øvrigt til høringssvaret fra Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a.

Fødevareministeriet bemærker indledningsvis, at det fremgår af den politiske aftale om erstatning mv., afsnit 1.0, at erstatningen for tabt, fremtidig indtjening i perioden 2022-2030 og restværdi af kapitalapparat i 2030 skal tilbagediskonteres til 2021. Den indgåede aftale forudsætter, at ens avlere skal have ens erstatning. Deri ligger blandt andet, at avlerne skal have erstatning for den samme periode og tilbagediskonteret til samme tidspunkt.

Fødevareministeriet bemærker desuden, at det ikke er specificeret i den politiske aftale om erstatning mv., om der skal tilbagediskonteres til primo, medio eller ultimo 2021, ligesom der ikke er taget stilling til, om der for de enkelte indtjeningssår skal diskonteres fra midt i året eller slutningen af året. Minkskind produceres typisk i ét år, hvor de pelses i efteråret, og sælges det næste år. Der er derfor en naturlig forskydning i forhold til produktionen og indtjeningen for minkproducenterne. I den politiske aftale kan erstatningen for tabt, fremtidig indtjening i 2022-2030 således siges at relatere sig til produktionen af skind i perioden 2021-2029.

Beregningsteknisk er der derfor lagt op til, at både indtægter og omkostninger forskydes et år fra produktionen, således at både indtægter og omkostninger falder i perioden 2022-2030. Der er lagt op til at diskonteres med halve år, og hvor perioden regnes fra medio indtjeningsåret til ultimo

2021. Indtjeningen i et givet år bogføres gennemsnitligt pr. 30. juni. Det betyder, at indtjening for 2022 tilskrives 30. juni 2022 og tilbagediskonteres til den 31. december 2021, dvs. 0,5 år. Indtjening for 2023 tilbagediskonteres således 1,5 år, indtjening for 2024 tilbagediskonteres 2,5 år osv. Indtjening for 2030 tilbagediskonteres 8,5 år.

For restværdi af kapitalapparat lægges der op til en løsning, hvor aktivernes værdi opgøres den 31. december 2030. Ved tilbagediskontering fastsættes tidspunktet for tilbagediskonteringen til den 30. juni 2030 med tilbagediskontering til 31. december 2021, således at diskonteringsperioden for tabt fremtidig indtjening og restværdi af kapitalapparat er ens. Aktivernes værdi i 2030 tilbagediskonteres således også med 8,5 år.

Denne metode implementerer den forståelse, der ligger i den politiske aftale. Metoden følger fremgangsmåden, der er anvendt i de regneeksempler, der blev udleveret forud for aftalen, samt beregningerne i økonomitabellen til aftalen af den 25. januar 2021.

Erstatning til minkvirksomheder - pelsindeks

Finans & Leasing påpeger i relation til § 4, stk. 3, kravet om, at Dansk Pelsdyravlerforenings udarbejdede pelsindeks skal være "uden væsentlige forbehold fra en godkendt revisor", er uhensigtsmæssigt på den måde at sætte erklæringsbekendtgørelsens regler om "forbehold" ud af kraft og derved begrænse revisors rapporteringsmuligheder.

Fødevareministeriet bemærker, at formuleringen af bestemmelsen svarer til formuleringen om pelsindekset for 2019-2020 i § 2, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021 om endelig skinderstatning. Det er ikke hensigten at afskære revisor fra at erklære sig med forbehold. Fødevarestyrelsen vurderer, om pelsindekset med den givne revisorerklæring lever op til betingelserne i bekendtgørelsen.

Erstatning til minkvirksomheder - loft over skindpriser (§ 4, stk. 3)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at maksimumgrænsen på skindprisen på 349,3875 kr. pr. skind er i strid med den grundlæggende præmis i den politiske aftale om, at der skal ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og følgeerhverv. Desuden påpeges, at implementeringen af den politiske aftales loft over avlernes kvalitetsindeks er i strid med selve ordlyden i den politiske aftale, side 4: "Der indlægges et loft over, hvor højt et kvalitetsindeks, og dermed hvor høj skindpris, der kan blive brugt ved beregning af erstatning. Konkret fastlægges et maksimalt kvalitetsindeks på fem pct. over gennemsnittet." Der er som følge af ovenstående ikke grundlag i den politiske aftale til at fastlægge en begrænsning af den maksimale skindværdi, som foreslået i § 4, stk. 3, sidste punktum. Der kan med afsæt i denne passus i den politiske aftale kun vedtages et loft over avlerens kvalitetsindeks svarende til indeks 105. Foreningen forventer derfor, at dette punktum slettes eller ændres til at være reguleret af Pelsindeks 2017-2019.

Hvis Fødevareministeriet vedtager den politiske aftales loft over Pelsindekset 2017-2019, selvom dette er i strid med den politiske aftales grundpræmis om fuldstændig erstatning samt grundlovens § 73, så vil dette i foreningens optik medføre en uretmæssig nedskrivning af erstatningen til et væsentligt antal minkvirksomheder. Mange af de berørte har allerede tilkendegivet, at indeksloftet således bør prøves ved de danske domstole.

Danske Mink anfører, at loftet over skindpriser er i strid med den politiske aftales intention om at yde fuldstændig erstatning og i strid med intentionen om, at man "vil ikke afskære minkavlerne

unødigt fra at få gavn af de muligheder for stigende priser og dermed større erstatning, som kan komme til at ligge i et 2021-marked efter COVID-19. ”Ifølge Danske Mink er loftet over skindpriserne klart ulovligt, da der er et klart krav om fuld erstatning, og de priser, der kunne have været opnået, vil kunne være langt over de angivne maksimalpriser.

DLA Piper Denmark påpeger, at maksimumsgrænsen for skindprisen bør udgå, idet en sådan begrænsning af erstatningen må antages at være i strid med grundlovens § 73, hvorefter der skal være fuldstændig erstatning. Af den politiske aftale af 25. januar 2021 fremgår desuden, at ”aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.”

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det ikke er begrundet, hvorfor der indsættes en maksimal grænse på kr. 349, 3875 for skindprisen. Loftet betyder, at minkavlerne er begrænset i forhold til at få fuldstændig erstatning.

Fødevareministeriet bemærker i relation til spørgsmålet om pelsindekset for 2017-2019, at det følger af pkt. 1.1 i den politiske aftale om erstatning mv., at der skal indlægges et loft over, hvor højt et kvalitetsindeks, og dermed hvor høj skindpris, der kan blive brugt ved beregning af erstatning. Konkret fastlægges et maksimalt kvalitetsindeks på fem pct. over gennemsnittet.

Det følger endvidere af bilag 3 i den politiske aftale om erstatning mv., at ved taksering af erstatningen vil taksator konkret bl.a. skulle vurdere og tage højde for kvaliteten af avlerens skind i 2017-2019 baseret på de opnåede priser sammenlignet med gennemsnitsprisen på danske skind i året. Det benyttes til at beregne den faktor, som den gennemsnitlige pris skal justeres med (kvalitetsindeks), dog maks. indeks 105.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at minkvirksomhederne med den foreslåede model for erstatningens udmåling vil modtage en erstatning, der ikke er mindre end fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73. Minkvirksomhederne kan dog i alle tilfælde vælge at få udmålt erstatning for værdien af minkvirksomheden opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, jf. bekendtgørelsens § 11.

Erstatning til minkavlerne – antal mink (§ 4, stk. 5)

Landbrug & Fødevarer påpeger, at der med udtrykket "nedslagning" i § 4, stk. 5, ikke blot henvises til de mink, der slås ned, idet bestemmelsen også bør omfatte mink, der er slået ned, er pelset el.lign., idet de skind også skal indgå i det estimerede årligt producerede skind. Landbrug & Fødevarer anbefaler at omformulere bestemmelsen, der ellers kan give anledning til utilsigtede lave opgørelser trods de faktiske og kumulative produktionstal.

Fødevareministeriet bemærker, at der tages udgangspunkt i optællingerne i forbindelse med nedslagningen af mink som følge af COVID-19 i Danmark i 2020. De mink, som fremgår af optællingserklæringen, og som minkavleren og en myndighedsperson har optalt i forbindelse med nedslagningen af mink, omfatter antal levende dyr, antal døde dyr i container eller sendt til destruktion, antal døde dyr i fryser og antal døde dyr leveret til eksternt pelseri.

Der er mulighed for, at erstatnings- og taksationskommissionen kan korrigere i forhold til antallet baseret på optællingerne, hvis minkvirksomheden dokumenterer, at estimerede antal hvalpe på grund af konkrete forhold hos minkvirksomheden ikke er retvisende for virksomhedens estimerede produktion af minkskind i perioden 1. januar 2021 til 31. december 2029.

Erstatning til minkvirksomheder – driftsomkostninger og nedre grænse for omkostningsniveauet (§ 4, stk. 6)

Finans & Leasing påpeger, at driftsomkostninger i § 4, stk. 6, bør uddybes i en vejledning.

Finans Danmark peger ligeledes på, at det bør specificeres i en vejledning, hvad der indgår i driftsomkostninger. I den politiske aftale nævnes EBITDA, og det bedes præciseret, om driftsomkostninger også her defineres som omkostninger ekskl. rente, skat, nedskrivninger og afskrivninger.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at den nedre grænse for omkostningsniveau pr. skind er i strid med den politiske aftales grundpræmis om fuldstændig erstatning samt grundlovens § 73. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår derfor, at begrænsningen slettes.

DLA Piper Denmark påpeger, at den nedre grænse for omkostningsniveauet pr. skind bør udgå, idet en sådan begrænsning af erstatningen må antages at være i strid med grundlovens § 73, hvorefter der skal være fuldstændig erstatning. Af den politiske aftale af 25. januar 2021 fremgår desuden, at ”aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.”

For så vidt angår bemærkningen om definitionen af omkostninger ved skindproduktionen, kan Fødevareministeriet bekræfte, at driftsomkostninger defineres som omkostninger ekskl. rente, skat og afskrivninger. Fødevareministeriet har tilføjet i § 4, stk. 6, at driftsomkostninger i minkvirksomheden defineres som omkostninger før afskrivninger, renter og skat.

Der vil i oplysningsskemaerne, jf. ny § 16, være eksempler på relevante driftsomkostninger. Det bemærkes dog, at der kan være tilfælde, hvor der må laves en omkostningsfordeling, f.eks. baseret på relevante fordelingsnøgler, når der er tale om omkostninger til f.eks. medarbejdere, der udfører arbejde inden for såvel minkrelateret virksomhed som ikke-erstatningsberettiget aktivitet (f.eks. andet landbrug). I forhold til leasing henvises til omtalen nedenfor om restværdien af anlægsaktiver.

Det følger endvidere af bilag 3 i den politiske aftale om erstatning mv., at ved taksering af erstatningen vil taksator konkret bl.a. skulle vurdere og tage højde for omkostningerne ved produktion af mink på den enkelte bedrift, herunder for ejerlønnen. Dette input indgår direkte i beregning af tabt fremtidig indtjening, dog med omkostninger svarende til minimum 75 pct. af gennemsnittet.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at minkvirksomhederne med den foreslåede model for erstatningens udmåling vil modtage en erstatning, der ikke er mindre end fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73. Minkvirksomhederne kan dog i alle tilfælde vælge at få udmålt erstatning for værdien af minkvirksomheden opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, jf. bekendtgørelsens § 11.

Fødevareministeriet bemærker, at der er ændret i § 4, stk. 6, så der er overensstemmelse med den nye model for opgørelse af erstatning for salg af avlsdyr og pelsning for tredjemand i §§ 8-10 (nye paragrafnumre). Der er således i § 4, stk. 6, tilføjet, at driftsomkostningerne opgøres eksklusiv omkostninger knyttet til merindtægten ved salg af levende mink efter § 9 og omkostninger knyttet til pelsning for tredjemand efter § 10. Der henvises i øvrigt til Fødevareministeriets bemærkninger nedenfor om erstatning for accessorisk virksomhed til minkvirksomhed.

Fødevareministeriet har desuden præciseret i § 4, stk. 6, at erstatnings- og taksationskommissionen ved fastsættelse af driftsomkostningerne kan forhøje eller reducere driftsomkostningerne i kalenderåret 2019 forholdsmæssigt, såfremt det dokumenteres, at produktionen af mink i 2019 afveg væsentligt fra produktionen af mink i 2020.

Erstatning til minkvirksomheder – konkret forhøjelse af driftsomkostninger (§ 4, stk. 7)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at det må være en fejl, når der ifølge bekendtgørelsesudkastet skal ske en forholdsmæssig forhøjelse af driftsomkostningerne efter stk. 6, hvis erstatnings- og taksationskommissionen vurderer, at der skal fastsættes et højere antal producerede hvalpe for perioden 1. januar 2021 til 31. december 2029, jf. stk. 4, sidste led. Det bemærkes, at driftsomkostninger efter stk. 6 opgøres pr. skind. Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. må det bero på en misforståelse, hvis tanken med stk. 7 er at forhøje omkostningsniveauet pr. skind, idet stordriftsfordele som udgangspunkt snarere vil medføre en reduceret stykomkostning. Foreningen foreslår derfor, at stk. 7 ændres, så det er de samlede omkostninger til skindproduktion, der forhøjes forholdsmæssigt som følge af det estimerede højere produktionsomfang.

Fødevareministeriet bemærker i relation til spørgsmålet om, at der skal indregnes stordriftsfordele ved forhøjelse af antallet af producerede skind i minkvirksomheden i forhold til det optalte niveau i 2020, at der generelt ikke i den skemalagte model for erstatningsberegning indgår marginalbetragtninger, og der skal derfor heller ikke i denne sammenhæng indgå hensyntagen til stordriftsfordele.

Erstatning til minkvirksomheder - fradrag af lønomkostninger (§ 4, stk. 8 og stk. 9)

Niels Chr. Poulsen påpeger, at det ikke er rimeligt, at der skal fradrages udgifter til løn i erstatningen opgjort efter § 4, stk. 8, i bekendtgørelsen. Han påpeger, at automatiserede farme har lavere lønomkostninger. Han påpeger desuden at lønomkostningerne i § 4, stk. 9, sat for højt, idet der også gøres brug af elever og praktikanter.

Finans Danmark påpeger, at minimumssatsen for timeløn (§ 4, stk. 9) bør præciseres yderligere, herunder om det er inklusive ATP, feriepenge mv.

Fødevareministeriet bemærker, at det fremgår af den politiske aftale om erstatning mv., at der skal fratrækkes omkostninger til løn med udgangspunkt i fastsættelsen af en timeløn, der minimum svarer til en overenskomstfastsat løn.

Avlerne ville have afholdt lønomkostninger til arbejdskraft såfremt virksomheden fortsatte til 2030. Når avleren modtager erstatning for en fiktiv produktion frem mod 2030, skal de dertilhørende lønomkostninger fratrækkes.

Fødevareministeriet har efter den offentlige høring foretaget en ændring i § 4, stk. 9, således at det nu følger af bestemmelsen, at lønomkostningerne som minimum skal svare til et gennemsnit af den overenskomstfastsatte løn pr. medarbejdergruppe (faglærte minkpassere, ufaglærte minkpassere, faglærte øvrige medarbejdere, ufaglærte øvrige medarbejdere, 17-årige ungarbejdere og 16-årige ungarbejdere). Det betyder, at der kan ske en udligning inden for hver medarbejdergruppe, men ikke på tværs af medarbejdergrupper. Svarer lønomkostningerne ikke til en gennemsnitlig timeløn pr. overenskomstgruppe, forhøjes disse udgifter til det

overenskomstmæssige niveau. Hvis der i 2019 er indregnet lønomkostninger, der pr. medarbejdergruppe overstiger overenskomstniveauet, er det det indregnede niveau, der indgår.

Lønomkostningerne er inklusiv alle omkostninger en overenskomst indebærer. Timelønnen for hver af medarbejdergrupperne er eksklusiv de individuelle tillæg som overtid, weekendtillæg og anciennitet mv., men inklusiv søgnehelligdagsbetaling, fritvalgskonto, feriepenge og feriegodtgørelse samt arbejdsgiverens bidrag til pension.

Hvis der ikke er ansatte nok i forhold til antallet af mink efter § 4, stk. 8, så forhøjes timelønnen med lønnen for en "ufaglært øvrig medarbejder". Fødevareministeriet bemærker, at minkavlere, der havde minkproduktion i 2020, har valgfrihed med hensyn til om de ønsker at deres erstatning skal opgøres på baggrund af den skemalagte model i §§ 3-8, eller at få udmålt erstatning for værdien af minkvirksomheden opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, jf. bekendtgørelsens § 11.

Erstatning til minkvirksomheder – kapitalapparatet (§ 5)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at reglen om, at restværdi af anlægsaktiver maksimalt kan afskrives over en periode på 15 år betyder, at der ikke gives korrekte erstatninger vedr. bygninger, og at periodebegrænsningen fører til en u hensigtsmæssig og ikke retvisende begrænsning i spredningen af de enkelte farmes værdiansættelser. Danske Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår derfor, at der for aktivkategorien "bygninger" ændres, således at disse kan afskrives over 25 år. Der henvises i øvrigt herom til notat af 18. oktober 2021 fra København Fur til Fødevareministeriets departement.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger desuden, at eftersom brugen af kapitalapparatet er politisk fastsat til at være fuldendt ved udgangen af 2029, så foreslår Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. at der skal ske tilbagediskontering fra ultimo 2029. Det er således ifølge Danske Pelsdyravlerforening ikke korrekt, når der i bekendtgørelsesudkastet (§ 5, stk. 1) sker en forskydning fra 31. december 2029 til den 31. december 2030 og herefter tilbagediskonteres fra den 30. juni 2030 til den 31. december 2021. Ifølge Danske Pelsdyravlerforening a.m.b.a. er der åbenlyst ikke grundlag for denne metodik med udskydelse af tilbagediskonteringen et år. Metoden afspejler ikke den faktiske situation. Der henvises i øvrigt herom til notat af 18. oktober 2021 fra København Fur til Fødevareministeriets departement.

Danske Advokater konstaterer, at jord ikke er omfattet af den erstatning, der kan gives for minkspecifikke anlægsaktiver. Danske Advokater påpeger, at den jord, som minkvirksomheden er drevet på, kan være blevet forurennet af minkaktiviteten, og markedsværdien kan blive væsentligt forringet i forhold til andet brug, hvis ikke jorden ryddes op.

Finans Danmark påpeger, at de i § 5, stk. 2, omtalte "standardværdier" er centrale for fastsættelsen af erstatning og fordeling mellem rettighedshavere. Finans Danmark vil gerne have indblik heri, når de er fastsat.

Finans Danmark påpeger desuden, at det er vigtigt, at det fremgår af bekendtgørelsen, at erstatnings- og taksationskommissionen skal opgøre aktivets markedsværdi på tidspunktet før nedslagtning af minkene, dvs. som going concern.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at erstatnings- og taksationskommissionerne foretager en vurdering af anlægsaktivernes egentlige brugslevetid, dvs. konkrete skøn, og ikke blot den regnskabsmæssige nedskrivning eller standarder. Det foreslås, at der med bistand fra erhvervet eller SEGES allerede

på nuværende tidspunkt udarbejdes oplæg til brede intervaller, idet der ikke ses grund til, at kommissionerne ved deres konstituering skal starte hermed.

Fødevareministeriet bemærker indledningsvis, at ministeriet har været i dialog med København Fur om en model for vurderingen af anlægsaktivernes restværdi, og at det er ministeriets forståelse, at der er opnået enighed om en god model, som tager højde for aktivernes reelle værdi. Det bemærkes hertil, at fastsættelsen af standardværdier, jf. § 5, stk. 2, skal fastsættes af erstatnings- og taksationskommissionerne.

I forhold til tidspunktet for tilbagediskontering henvises til Fødevareministeriets bemærkninger ovenfor i relation til diskonteringsperioden (§ 4).

Fødevareministeriet bemærker desuden, at det følger af den politiske aftale om erstatning mv., at erstatningen til minkvirksomheder er eksklusiv jorden. Staten skal således heller ikke overtage jorden.

I forhold til bemærkningen om, at erstatnings- og taksationskommissionen skal opgøre aktivets markedsværdi på tidspunktet før nedslagtning af minkene, dvs. som going concern, skal Fødevareministeriet bemærke, at det følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at værdien af anlægsaktivet skal opgøres pr. 4. november 2020. Værdien skal fastsættes som going concern.

Erstatning til minkvirksomheder – leasingaktiver som en del af kapitalapparatet

Danske Advokater påpeger, at i alle finansielle leasingkontrakter, så forbliver ejendomsretten hos leasinggiver. Altså ikke hos minkavleren. Alligevel hæfter minkavleren for den fulde leasingforpligtelse til ophør af leasingaftalen. Danske Advokater opfordrer til, at der tages stilling til, om denne hæftelse skal indgå i opgørelsen.

Fødevareministeriet bemærker, at finansiell leasing ikke er et éntydigt begreb. Inden for rammerne af årsregnskabsloven kan der således være finansielle leasingaftaler, hvor leasingtager ikke nødvendigvis ender med at overtage aktivet. Der kan imidlertid også forekomme aftaler, hvor leasingtager i slutningen af leasingperioden enten selv skal overtage aktivet eller anvise en køber. Leasingaftaler kan således findes i mange forskellige varianter, og hvor klassifikationen som operationel eller finansiell leasing ikke er éntydig.

Fødevareministeriet har fundet anledning til at præcisere i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at leasede aktiver og aktiver købt med ejendomsforbehold kan indgå som anlægsaktiver i erstatningsordningen, såfremt minkvirksomheden erhverver den fulde ejendomsret til det pågældende aktiv, senest ved accepten af de vilkår, som er indeholdt i forlig eller afgørelse om erstatning og kompensation, dvs. at der indgås en aftale med leasinggiver/ejendomsforbeholdshaver om dette. Denne forudsætning er nødvendig for at sikre, at staten erhverver ret over aktivet som vilkår for modtagelse af erstatning for aktivet.

I forhold til opgørelse af erstatningen vil minkvirksomhedens overtagelse af det pågældende aktiv indebære, at erstatningen opgøres uden at leasingydelsen eller afdrag på købesummen indgår som en del af driftsomkostningerne, og at aktivet indgår som en del af kapitalapparatet efter samme principper som alle de aktiver, minkvirksomheden ejede den 4. november 2020.

Forklaringen er her, at finansiel leasing og køb med ejendomsforbehold i mange tilfælde er udtryk for en finansieringsform, hvorfor dette bør sidestilles med lånefinansiering, hvor minkvirksomheden har den fulde ejendomsret over aktivet. Ved aktiver købt med ejendomsforbehold risikerer staten ved overtagelse af aktivet, at ejendomsretten går tilbage, hvis minkavleren ikke indfrier den kreditor, der har ejendomsforbehold. Derfor sidestilles sådanne køb med ejendomsforbehold med finansiel leasing i denne ordning.

Hvis minkvirksomheden ikke har overtaget de pågældende aktiver, vil leasingydelsen eller afdraget på købesummen indgå i driftsomkostningerne i hele den 9-årige erstatningsperiode. Der betales ikke kompensation for restværdier af sådanne aktiver, hvorfor der heller ikke medgår reinvesteringer. Der betales endvidere ikke kompensation for en eventuel uopsigelig leasingaftale, der medfører, at minkvirksomheden er forpligtet til at betale leasinggiver i en periode.

Overdragelsen af ejendomsretten til aktiver, som skal indgå i nedlukningserstatningen, skal være sket senest ved accepten af de vilkår, som er indeholdt i forlig eller afgørelse om erstatning og kompensation, jf. § 5, stk. 1.

Det bemærkes, at en eventuel långivers betingelser for at yde et lån til minkavleren i forbindelse med overdragelsen af ejendomsretten til et leasingaktiv skal aftales mellem långiver og minkvirksomheden. Der er tale om et privatretligt forhold mellem parterne, som ikke påtænkes reguleret i en særlig model.

Erstatning til minkvirksomheder – avlsdyr som del af kapitalapparatet (§ 5, stk. 4)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at bekendtgørelsesudkastet ikke nærmere regulerer metoden til værdiansættelse af avlsdyr som en del af kapitalapparatet, hvilket betyder, at metoden overlades til taksationskommissionerne. Fødevareministeriet har dog allerede vedtaget en metode herfor i en lignende situation. Denne fremgår af § 2, stk. 1 i bekendtgørelse om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår derfor, at samme principielle beregningsmetode indarbejdes i § 5, stk. 4, dog med den tilpasning, at den politisk fastsatte skindpris på 332,75 kr. jf. § 4, stk. 3, anvendes som udgangspunkt for værdiansættelsen af avlsdyrene ultimo 2029. Endvidere skal tilbagediskontering korrigeres således, at denne retteligt sker fra ultimo 2029, og ikke som anført i udkastet fra medio 2030.

Fødevareministeriet bemærker, at værdien af avlsdyrene som en del af kapitalapparatet, jf. § 5, stk. 4 (ny § 5, stk. 5), blandt andet omfatter skindværdien. Produktivitetstab/lavere avlsresultatet er ikke et tab, som avlere, der modtager erstatning opgjort efter den skemalagte model, lider, og indgår derfor ikke i værdien af avlsdyrene den 31. december 2029.

Det er erstatnings- og taksationskommissionens opgave at opgøre erstatningen for restværdien af kapitalapparatet, og dermed værdien af avlsdyr den 31. december 2029. Fødevareministeriet har dog uddybet, at værdien af avlsdyr fastsættes ud fra en skindpris på 332,75 kr. pr. skind. Erstatnings- og taksationskommissionen fastlægger et eventuelt tillæg til de 332,75 kr. Det bemærkes, at den skemalagte model bygger på en præmis om "going concern", dvs. erstatning som om, at minkvirksomheden fortsatte upåvirket i en periode frem til 2030. Minkavlerne har mistet deres avlsdyr som følge af nedslagningen i 2020, men avlsdyrene indgår (fortsat) som en del af kapitalapparatet frem til 2030 i den skemalagte model, hvilket betyder, at det økonomiske

tab forbundet med aflivningerne først opstår i 2030 som følge af præmissen om "going concern". Der skal derfor ske en modregning af udbetalt driftstabserstatning, jf. § 25 (ny § 27, stk. 2).

Erstatning til minkvirksomheder – uudnyttet kapacitet

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at bekendtgørelsesudkastets metode til fastlæggelse af erstatningen for uudnyttet kapacitet er arbitrært. Det henvises til reduktionen på 67 pct. og 5 pct. Det foreslås, at erstatningsbegrænsningen til 95 pct. af den tilgængelig burkapacitet helt slettes i stk. 2. Der henvises til at fradraget på 5 pct. ikke fremgår af den politiske aftale. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. anerkender den principielle metodik i stk. 1 baseret på beregningerne fra den faktiske drift af farmen, men den foreslåede reduktion på 67 pct. skal ændres til en rimelig erstatningsfaktor for ledig kapacitet på baggrund af faktiske beregningsinputs. Der henvises i øvrigt herom til notat af 7. oktober 2021 fra København Fur til Fødevareministeriets departement. Hvis ikke erstatningsopgørelsen for uudnyttet kapacitet udformes mere korrekt og retvisende, forventer foreningen, at et betydeligt antal af disse sager vil overgå til værdiansættelse efter handel og vandel eller domstolsprøvelse, hvilket selvsagt ikke er ønskeligt for hverken de berørte, for staten, for den særlige taksationsorganisation eller for domstolssystemet.

Danske Pelsdyravlerforening a.m.b.a. anfører desuden, at "minkskind" i § 6, stk. 1, skal ændres til "mink" jf. samme kommentar som ordlyden i § 3. Uudnyttet kapacitet kan således ikke blot anvendes til avlerens produktion af minkskind, men også til produktion af mink til brug for salg som levende dyr. Værdien af handel med levende mink, som erstattes efter § 8, skal således potentielt medregnes i indtjeningsgrundlaget i § 6, stk. 1.

DLA Piper Denmark påpeger, at erstatningen for uudnyttet bur- og staldkapacitet på 33 pct. af værdien af den udmålte erstatning for tabt indtægt ved produktion af et minkskind i minkvirksomheden bør ændres til en rimelig erstatningsfaktor på baggrund af faktiske beregninger foretaget af Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. DLA Piper finder desuden, at begrænsningen på 95 pct. bør udgå, da der hverken er belæg herfor i den politiske aftale af 25. januar 2021 eller i øvrigt er belæg for en yderligere reduktion af erstatningen for uudnyttet bur- og staldkapacitet.

Landbrug & Fødevarer oplyser, at SEGES økonomer beregner værdien til mere end det dobbelte, og Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor til at gennemgå og uddybe procentsatsen. Landbrug & Fødevarer vurderer, at det er muligt at vurdere erstatningen ud fra farmindeks og omkostningsniveau på den specifikke ejendom, og vi opfordrer derfor til, at der gives mulighed for at anvende en konkret opgørelse som et alternativ. Desuden opfordres til at Fødevareministeriet redegør for udnyttet bur- og staldkapacitet alene opgøres på grundlag af 95 pct. af den tilgængelige bur- og staldkapacitet i virksomheden.

I forhold til bemærkningen om, at udtrykket "minkskind" i § 6, stk. 1, og i titlen til kapitel 2, skal ændres til "mink", er Fødevareministeriet enige heri.

Fødevareministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale om erstatning mv., at værdien af uudnyttet kapacitet skal erstattes efter opgørelsesmetoden baseret på "handel og vandel".

Fødevareministeriet har efter politisk ønske tilføjet en valgmulighed, som betyder, at avleren kan vælge, at værdien af uudnyttet kapacitet fastsættes som 33 pct. af erstatningen for minkskind eller at værdien af uudnyttet kapacitet opgøres efter en individuel vurdering af brugsværdien af virksomhedens udnyttede kapacitet. Den individuelle vurdering omfatter også udnyttelsesgraden.

Baggrunden for, at det er brugsværdien i den individuelle model, der skal opgøres er, at erstatningen for uudnyttet kapacitet reelt er merværdien af anlægsaktiverne. Værdien af anlægsaktiverne - minkhaller med tomme bure - erstattes allerede efter bekendtgørelsens § 5. Derfor er det værdien ved, at de tomme bure kan udnyttes af avleren selv eller ved udlejning, dvs. brugsværdien, der skal erstattes i § 6 om uudnyttet kapacitet.

Det bemærkes, at diskonteringsrenten er forskellig i de to valgmuligheder. Modellen med 33 % baserer sig på en afvejning af forskellige elementer, hvor ét af elementerne er en diskonteringsfaktor på 5,14 pct. Den individuelle vurdering af brugsværdien, indebærer en markedskonform diskonteringsrente, da der i "handel ogandel" skal benyttes en markedskonform diskonteringsrente.

Såfremt avleren har valgt en individuel vurdering af værdien af avlerens uudnyttede kapacitet, kan avleren ikke efterfølgende gå "tilbage" til en opgørelse af værdien baseret på modellen med 33 %. Det skyldes, at den individuelle vurdering vil være udtryk for den reelle brugsværdi af den konkrete uudnyttede kapacitet.

Den "skematiske model" for opgørelse af værdien af uudnyttet kapacitet på 33 % af erstatningen for minkskind er udviklet efter rådgivning fra PwC, som begrundet modellen for erstatning for uudnyttet kapacitet således:

"Erstatningsmodellen for ledig kapacitet afspejlet i bekendtgørelsen er enkel og forståelig at arbejde med, og den anerkender, at den ledige kapacitet har en anden værdi end blot de bogførte værdier af burene. Modellen anerkender også, at værdien af den ledige kapacitet ikke nødvendigvis blot er en genanskaffelsesværdi/salgsværdi af de ledige bure.

Værdien af ledig kapacitet beregnes, som om denne var fuldt udnyttet og med en diskonteringsfaktor svarende til den, der benyttes for minkavl. Herefter fradrages ⅓ af værdien for at kompensere for bl.a. følgende:

- *Kapaciteten har ikke været udnyttet, og derfor er værdien ikke den samme som for udnyttet kapacitet.*
- *Diskonteringsfaktoren på 5,14 pct. er ikke markedsbaseret - denne skal være betydeligt højere og dermed skal erstatningen reduceres betragteligt. Såfremt kapaciteten blev udnyttet, ville minkprisen antageligt have været lavere, fordi produktionen derved var højere.*
- *En yderligere produktion vil føre til yderligere risiko og omkostninger - dem skal der tages højde for.*
- *Der er en årsag til, at kapaciteten ikke har været udnyttet - efterspørgslen har tilsyneladende ikke været til stede.*
- *Hvis der var et marked for ledige bure ville prisen på dette marked være begrænset, og der skal dermed ikke gives fuld produktionsværdi for ledige bure.*

Det er PwCs vurdering, at såfremt man lægger den fulde produktionsværdi til grund med fradrag af skønnede opstartsinvesteringer og en korrektion for skalaeffekter på omkostningsdelen, vil man opnå en erstatning der er højere end værdien i handel ogandel.

Der er flere årsager til dette. For at opnå en erstatning, der afspejler værdien i handel ogandel, skal der som nævnt i ovenstående anvendes en markedskonform

diskonteringsfaktor, og denne er væsentligt højere end 5,14 pct. Hvis man anvender et markedsbaseret afkastkrav, vil dette reducere erstatningen for uudnyttet kapacitet, ligesom at det vil reducere restværdien af de aktiver der knytter sig til den uudnyttede kapacitet.

PwC har lagt op til at korrigere herfor (og for nedenstående effekter) via nedslaget på 67 pct.

For det andet vurderes prisen pr. skind på 332,75 kr., der anvendes i erstatningen for tabte indtægter - og dermed også ved opgørelsen af erstatning for uudnyttet kapacitet - at være væsentligt højere end den pris en køber vil anvende ved vurdering af værdien i handel og vandel.

Vi er opmærksomme på, at der i gennemsnit over perioden 2010 til 2019 årligt er produceret ca. 15,9 mio. skind, hvilket er højere end den estimerede produktion på 12,6 mio. skind i 2020 (såfremt nedlukningen ikke var indtruffet). Det faktum, at man i perioden 2010 til 2019 har haft en gennemsnitlig (korrigeret) pris pr. skind på 332,75 kr. sammen med en højere gennemsnitlig produktion af skind viser, at man historisk har kunnet have både højere skindpriser og højere mængder. Det er imidlertid PwCs vurdering, at når der skal fastsættes en værdi af en virksomhed i handel og vandel, vil det kun yderst sjældent være relevant at gå mange år tilbage i tid. En typisk køber af en virksomhed vil således primært kigge fremad baseret på oplysninger fra de seneste år, hvor markedet for minkproduktion har været vigende.

Af den politiske aftale fremgår følgende vedrørende principperne for fastlæggelse af skindprisen:

“Den lange 10-årige periode (2010-2019) skal ses i lyset af, at der er priscyklus i skindpriser, samt at der er tale om en helt særlig situation, hvor et helt erhverv lukker ned og uden varsel.”

Det er således et væsentligt argument for anvendelsen af den 10-årige periode, at der er tale om en helt særlig situation, hvor et helt erhverv lukkes ned. Det er derfor PwCs vurdering, at de særlige forhold vedrørende opgørelsen af skindprisen ikke kan benyttes analogt på en markedsværdiansættelse af ledig kapacitet.

Derfor vurderer PwC, at en pris pr. skind i handel og vandel vil være lavere end de 332,75 kr., hvilket der tages højde for i nedslaget på 67 pct.

PwC er enige i, at der bør foretages et fradrag for opstartsinvesteringer, og PwC er heller ikke uenige i, at der bør være en vis korrektion for skalaeffekter på

omkostningsdelen. Det er imidlertid PwC's vurdering, at korrektionen herfor er indeholdt i den samlede nettokorrektion på 67 pct.

I forhold til erstatningsbegrænsningen på 95 % af den tilgængelig burkapacitet, er der PwC's vurdering, at det er en naturlig del af driften af virksomheder at have en vis ledig kapacitet – bl.a. som følge af udsving i antallet af hvalpe som de enkelte avlstæver får fra år til år - og at denne kapacitet ikke som sådan er ledig kapacitet der har en særskilt værdi i handel ogandel.

Erstatning til minkvirksomheder for accessorisk virksomhed (§ 8)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at diskonteringsrenten i § 8, stk. 1, bør ændres til 5,14 pct. for at sikre overensstemmelse med den politiske aftale. Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. er "markedskonform diskonteringsrente" altså i strid med den politiske aftale.

Til støtte herfor fremfører Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. 1) at den politiske aftale, afsnit 1 og 1.1, omtaler og fastslår 5,14 pct. i relation til erstatningen af al minkvirksomhed, og ikke kun skindproduktionen. Accessorisk minkvirksomhed i form af salg af levende mink, som skal erstattes jf. § 8, stk. 1, er ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. således naturligvis omfattet af den politisk vedtagne diskonteringsfaktor på lige fod med salg af skind. 2) At det fremgår af den politiske aftales bilag 2: "Der vil blive anvendt én diskonteringsfaktor for erhvervet som helhed svarende til et estimat for markedets vurdering af prisen på kapital i minkerhvervet". 3) At et væsentligt antal minkvirksomheder fremtræder som en helhed, men ud fra en helt normal praksis er opdelt i to selskaber, der har samme ejer. Et selskab med selve driften af minkfarmen og produktionen af mink samt et ejendomsselskab med udleje af minkhallerne og staldinventar til eget driftsselskab. For at undgå at alene avlerens valg af selskabskonstruktion er udslagsgivende for avlerens tilbagediskonteringsfaktor, så bør indtjeningen i udlejningsvirksomheden i avlerens ejendomsselskab (som teknisk set i udkastet figurerer som erstatningsberettiget følgeerhverv, jf. § 2, nr. 2) i disse tilfælde ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. tilbagediskonteres med samme rentesats som resten af avlerens minkvirksomhed. 4) At udkastets § 8, stk. 5, hvor driftsomkostningerne ved den accessoriske virksomhed tillægges omkostningerne pr. minkskind jf. § 4, stk. 1, medføre, at nogle erstatningskomponenter blandes sammen, men også tilbagediskonteres forskelligt. Det er på ingen måde hverken hensigtsmæssigt eller korrekt.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger desuden, at muligheden for at erstatnings- og taksationskommissionen kan foretage en korrektion af omsætningen, hvis 2019-omkostningerne ikke er revisende for den estimerede omsætning i 2022-2030, må betyde, at det anerkendes, at minkspecifik accessorisk virksomhed også kan have cyklisk karakter. Der er således en klar faktisk parallel til skindprisernes cykliske natur, som er anerkendt i den politiske aftale og danner grundlag for værdiansættelsen af et minkskind i § 4, stk. 3, 1. punktum. Dette gør sig f.eks. gældende som et udtalt faktum m.h.t. handel med levende dyr, og dette er dokumenteret af bl.a. data vedr. omfanget af omsatte levende dyr. Data, som er anvendt i forbindelse med Fødevareministeriets arbejde med udformning af hensigtsmæssige standardiserede erstatningsmodeller. Som følge af ovenstående cykliske forhold foreslår foreningen, at § 8, stk. 1, ændres således, at det primære udgangspunkt for fastlæggelse af omsætningsomfanget er 2010- 2019. Samtidig bør princippet i stk. 4 dog fastholdes, så taksationskommissionerne i atypiske sager skønsmæssigt kan opgøre erstatning på et andet grundlag, f.eks. en kortere periode, såfremt opgørelsen konkret derved giver det mest retvisende billede af det forventede forretningsomfang i perioden 2022-2030.

DLA Piper Denmark påpeger, at diskonteringsfaktoren for minkvirksomhed og minkspecifik accessorisk virksomhed bør være ens, dvs. 5,14 pct.

DLA Piper Denmark finder, at omsætningen i 2019 som grundlag for opgørelsen af værdien af minkspecifik accessorisk virksomhed næppe være retvisende i alle tilfælde. Skønsebeføjelsen i § 8, stk. 4 anerkendes, men udgangspunktet for grundlaget bør suppleres med muligheden for at anvende den gennemsnitlige omsætning i årene 2010 – 2019.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at Landbrug og Fødevarers økonomiske eksperter hos SEGES har arbejdet intenst med det beregningstekniske grundlag i nedlukningsbekendtgørelsen. Landbrug og Fødevarer bemærker overordnet, at der er opbakning til de komplekse metoder, men at der fortsat er et arbejde med at omsætte regnearkene til lettere algoritmer at tage udgangspunkt i.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at minkfarme med accessorisk virksomhed i form af salg af avlsdyr eller i form af pelsning for andre minkfarme kan og bør have mulighed for at få tilkendt standardiserede beløb for deres mistede indtjening fra disse aktiviteter, hvilket med fordel kan medtages direkte bekendtgørelsen. SEGES har regnet på mulige takster og stiller gerne materialet til rådighed.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at diskonteringsfaktoren på 5,14 pct. skal anvendes i relation til accessorisk virksomhed til minkproduktion. Der henvises i øvrigt til høringssvaret fra Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a.

Landbrug & Fødevarer påpeger desuden, at det må have formodningen imod sig, at der umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed, og det foreslås derfor, at bestemmelsen skærpes eller præciseres, så det fremgår tydeligere. Desuden påpeges, at det i stk. 2 ikke er defineret, hvordan hovedaktiviteten opgøres, men det må lægges til grund, at der derfor er en vis fleksibilitet i skønnet.

Fødevareministeriet bemærker, at erstatning for såkaldt accessorisk virksomhed til minkproduktion ikke er håndteret i den politiske aftale om erstatning mv. Det er med bekendtgørelsen imidlertid fastlagt, at minkavlere kan modtage erstatning for fremtidig tabt indtjening fra accessorisk virksomhed til minkvirksomhed, der er relateret til minkavl i Danmark, og som ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed. Det kan f.eks. være salg af avlsdyr, pelsning for tredjemand, vaccination, halmpresning mv. Baggrunden er, at Fødevareministeriet vurderer, at "fuldstændig erstatning" indebærer, at minkvirksomheder skal ydes erstatning for selve minkproduktionen (tabt fremtidig indtjening v. salg af skind i 2022-30 og restværdi af kapitalapparatet i 2030, jf. den politiske aftale), og erstatning for øvrig minkrelateret virksomhed.

I udkast til bekendtgørelse sendt i offentlig høring fremgår det, at erstatningen udmåles separat inden for hvert delelement præsenteret i §§ 4-8, mens omkostningerne samles i opgørelsen for fremtidig tabt indtjening (§ 4). Fødevareministeriet har været i dialog med København Fur om mulighederne for at fastsætte regler om at adskille meromkostninger til salg af avlsdyr og pelsning for tredjemand i en særskilt opgørelse med en markedskonform diskonteringsrente.

Fødevareministeriet er landet på en model, hvor meromkostninger til avlsdyr og marginalomkostninger til pelsning er fastsat som et standardniveau og allokeres til en særskilt opgørelse over erstatning for merindtægt ved salg af avlsdyr (ny affattelse af § 9) og pelsning for tredjemand (ny affattelse af § 10). Dog indgår omkostninger til eventuel accessorisk virksomhed, som ikke er salg af avlsdyr og pelsning for tredjemand, fortsat i § 4.

Fødevareministeriet bemærker, at bekendtgørelsens § 8 er ændret i forlængelse af fastsættelsen af en ny model for erstatning for virksomhed med salg af levende mink og pelsning for tredjemand. Bestemmelsen i § 8 regulerer nu alene erstatning for accessorisk virksomhed til minkproduktion, der ikke består af salg af levende dyr eller pelsning for tredjemand. Det er desuden præciseret, at der ydes erstatning for accessorisk virksomhed inklusiv eventuel eksportrelateret minkspecifik accessorisk virksomhed, der ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed.

I henhold til den nye § 9, stk. 1, modtager minkvirksomheden erstatning for virksomhed med salg af levende mink opgjort som 123 kr. i merindtægt ud over erstatningen for disse mink efter § 4 fratrukket 61 kr. i omkostninger pr. estimeret antal årligt solgte mink i perioden fra den 1. januar 2021 til 31. december 2029. Tillægget på 123 kr. korrigeres for den enkelte besætning i henhold til det af Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. udarbejdede pelsindeks for auktioner i 2017-2019 med en erklæring uden væsentlige forbehold fra en godkendt revisor. Merindtægten kan højst fastsættes til 129 kr. Hvis minkvirksomheden dokumenterer en gennemsnitlig merindtægt per solgt avlsdyr på mindst 141,45 kr. ud over den gennemsnitlige skindpris på 259,80 kr. i perioden 2015-2019, fastsætter erstatnings- og taksationskommissionen dog tillægget som den faktiske gennemsnitlige merindtægt ud over den gennemsnitlige skindpris på 260 kr. i perioden 2015-2019. Erstatningen tilbagediskonteres til den 31. december 2021 ved anvendelse af en årlig markedskonform diskonteringsrente.

Antal estimerede solgte levende mink fastsættes på grundlag af virksomhedens salg af levende mink i 2019, jf. dog stk. 2. Hvis antal solgte levende mink i 2019 på grund af konkrete forhold hos minkvirksomheden ikke er retvisende for virksomhedens estimerede salg af levende mink i perioden 1. januar 2021 til 31. december 2029 korrigerer erstatnings- og taksationskommissionen antallet, jf. § 9, stk. 2.

I henhold til den nye § 10, stk. 1, modtager minkvirksomheden erstatning for virksomhed med pelsning for tredjemand opgjort som 25 kr. i indtjening fratrukket 20 kr. i omkostninger pr. estimeret pelset mink for tredjemand i perioden fra den 1. januar 2021 til 31. december 2029. Antal estimerede pelsede mink for tredjemand fastsættes på grundlag af virksomhedens pelsning af mink for tredjemand i 2019, jf. dog stk. 2. Erstatningen tilbagediskonteres til den 31. december 2021 ved anvendelse af en årlig markedskonform diskonteringsrente. Hvis antal pelsede mink for tredjemand i 2019 på grund af konkrete forhold hos minkvirksomheden ikke er retvisende for virksomhedens estimerede antal pelsede mink for tredjemand i perioden 1. januar 2021 til 31. december 2029 korrigerer erstatnings- og taksationskommissionen antallet, jf. § 10, stk. 2.

4. Bemærkninger til kapitel 3

Erstatning til minkavlere – avlere uden minkproduktion i 2020

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at overskriften i kapitel 3 og ordlyd i § 9 skal ændres, fra "minkskind" til "mink" i lighed med bemærkningerne ovenfor om kapitel 2 og § 3.

DLA Piper Denmark oplyser, at de er enige med Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a.

DLA Piper Denmark finder desuden, at minkavlere, som har haft egenproduktion af minkskind i f.eks. 2018 og 2019, men ikke haft egenproduktion af mink i 2020, bør have mulighed for at opnå erstatningen opgjort efter principperne i den skematiske model i §§ 3-8.

Landbrug & Fødevarer mener, at minkvirksomheder uden egenproduktion af minkskind i 2020 og minkvirksomheder med anden husdyr- eller plantedrift bør have mulighed for at opnå erstatning opgjort på baggrund af "den skematiske model". Desuden bør overskriften ændres fra "minkskind" til "mink".

Fødevareministeriet bemærker, at det fremgår af den politiske aftale om erstatning mv. afsnit 1.4, at erstatningen til minkavlere uden minkproduktion i 2020 skal modtage erstatning baseret på "handel og vandel". Dette er baggrunden for ny § 9, hvor det fremgår, at minkvirksomheder, som ikke havde egenproduktion af mink i 2020, ved permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, får erstatning for værdien af minkvirksomheden opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.

I forhold til bemærkningen om, at udtrykket "minkskind" i § 9, stk. 1, og titlen til kapitel 3, skal ændres til "mink", er Fødevareministeriet enige heri.

5. Bemærkninger til kapitel 4

Kompensation for ikke-minkrelateret virksomhed, som ikke kan omstilles eller videreføres (§ 10)

Landbrug & Fødevarer påpeger, at minkavlernes redegørelse om, at ikke-mink relateret virksomhed ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres til anden selvstændig virksomhed, må være udtryk for den bedste vurdering foretaget af den enkelte virksomhed. Der kan ikke kræves en række detaljerede oplysninger, som i sig selv vil være uforholdsmæssigt ressourcekrævende at vurdere. Det må have formodningen for sig, at avleren selv kan vurdere sine muligheder henset til øvrig virksomhed og personlige forhold, der skal tages med i betragtning.

Fødevareministeriet bemærker, at ministeriet vil udarbejde vejledning om kriterierne "ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed." Ministeriet lægger umiddelbart op til, at der i relation til "ikke på rimelig måde kan omstilles" foretages en konkret vurdering efter samme principper som i § 12, stk. 3, dvs. omkostningerne ved en omstilling, og om disse står i et rimeligt forhold til indtjeningspotentiallet ved en ny type aktivitet.

Fødevareministeriet lægger endvidere umiddelbart op til, at der ved vurderingen af, om virksomheden kan "videreføres som selvstændig virksomhed" lægges vægt på om det er rentabelt at drive virksomheden videre.

Det bemærkes, at for minkavlere betyder erstatningsordningen i den politiske aftale om erstatning mv., at værdiansættelsen af minkvirksomheden er eksklusiv jord. Det er således ikke hensigten, at staten skal overtage hele minkavlernes faste ejendom inklusiv jord og bolig mv. Det følger derfor af § 10, stk. 2, i udkast til bekendtgørelse at kompensationen til minkvirksomheder for ikke-minkrelateret virksomhed ikke kan omfatte værdien af jord. Minkavlerens bolig kan heller ikke blive omfattet, da den ikke overtages.

Fødevareministeriet bemærker, at bestemmelsen indebærer, at der er mulighed for at yde erstatning for ikke-minkrelateret virksomhed relateret til handel med udlandet, der ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, når hovedaktiviteten relateret til minkavl i Danmark lukkes ned. Det er op til erstatnings- og taksationskommissionerne at vurdere, i hvilket omfang udenrigshandel ikke vil kunne omstilles eller videreføres på rimelig vis.

6. Bemærkninger til kapitel 5

Fuldstændig kompensation til følgeerhverv for minkrelateret virksomhed (§ 12)

Dansk Industri påpeger, at det ikke er rimeligt, at minkafhængige følgeerhverv alene kan modtage "kompensation" såfremt produktionen ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed. Det bør for minkafhængige følgeerhverv ligeledes være gældende at disse er berettiget til fuldstændig erstatning, jf. politisk aftale af 25. januar 2021. Herunder bør det således også være muligt for minkafhængige følgeerhverv at blive erstattet for fremtidigt tabt indtjening.

Dansk Industri er herunder af den opfattelse, at §§ 12 og 13 kan give virksomhederne mange praktiske udfordringer, herunder især afvejningen mellem omkostningerne ved at omlægge til ny aktivitet, samt mulighederne for indtjening ved ny aktivitet. Derfor er dette en beslutning, der skal foretages i tæt samarbejde med virksomhederne, og kan ikke være en ensidig beslutning.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at det er et grundlæggende problem ved bekendtgørelsesudkastet, at det ikke fremgår, at følgevirkomhederne "skal behandles, som om der er tale om ekspropriation" og have "fuldstændig erstatning". Dette fremgik klart af de politiske aftaler.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at bekendtgørelsesudkastet er i strid med de politiske aftaler, fordi udkastet, i stedet for at henvise til kravet om "fuldstændig erstatning", begrænser erstatningen til a) værdien af den del af følgevirkomhedens omsætning, der er relateret til dansk minkavl, jf. § 12, stk. 1, og b) "rimelige og dokumenterede omkostningerne til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold", jf. § 20, stk. 1. Disse to erstatningsposter dækker imidlertid ikke det økonomiske tab, som følgevirkomhederne er blevet påført som følge af nedlukningen af minkbranchen og skal have erstattet, hvis erstatningen skal være "fuldstændig" og følgevirkomhederne skal behandles som ved ekspropriation, jf. nedenfor.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at bekendtgørelsesudkastet skal omformuleres, så det fremgår, at hver enkelt følgevirkomhed skal have "fuldstændig erstatning", som skal fastsættes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af hver enkelt følgevirkomhed. Derved får følgevirkomhederne dækket det reelle økonomiske tab, der er forbundet med indgrebet og behandles, som om der er tale om ekspropriation. Alternativt efterlades følgevirkomhederne med en regning, som staten ikke dækker, hvilket ikke er i overensstemmelse med de løfter, som følgevirkomhederne har fået i de politiske aftaler.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at begreberne "fuldstændig erstatning" og "stilles som ved ekspropriation" betyder, at der skal betales en erstatning, der økonomisk stiller virksomhedsejeren, som vedkommende ville være stillet, hvis beslutningen om nedlukningen af minkbranchen ikke var truffet. Erstatningen skal sikre, at virksomhedsejerens formue er intakt. Den "fuldstændige erstatning" skal fastsættes på baggrund af en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvorved det er muligt at tage højde for de individuelle forhold.

Det Danske Minkerhverv henviser til, at der i ekspropriationssager på baggrund af en individuel vurdering skal fastsættes en "afståelseserstatning", som dækker værdien af det afståede areal, en "ulempeerstatning", som dækker det øvrige tab, som ejeren er blevet påført (fx afgrødetab eller tab af beplantning) samt godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand. Det samme skal ske i minksagerne.

Ifølge Det Danske Minkerhverv bør det fremgå af bekendtgørelsen, at alle minkafhængige følgeerhvervsvirkomheder har ret til fuldstændig erstatning, og i så fald har virksomhederne tillid til, at erstatnings- og taksationskommissionen kan fastsætte erstatningen "efter dansk rets almindelige regler" på baggrund af en konkret vurdering, ligesom det sker ved "almindelig ekspropriation".

Det Danske Minkerhverv har indsendt tekstmære ændringer til §§ 11-13. Bl.a. fremgår et forslag om, at følgeerhvervsvirkomheder tildeles erstatning på baggrund af §§ 11-13, hvorfor bilag 1 kun skal omhandle minkvirkomheder. Alternativt foreslås, at der udarbejdes et nyt bilag 2 kun for følgeerhvervsvirkomheder (forslag til bilag for følgeerhvervsvirkomheder er vedlagt høringsvaret).

DLA Piper Denmark oplyser, at de repræsenterer stort set alle danske minkfodercentraler og pelserier samt en række minkavlere. DLA Piper Denmark henviser i øvrigt til DLA Piper Denmarks høringssvar af 15. juni 2021 til udkast til bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner mv., hvor der tillige er fremsat kommentarer til bekendtgørelsen om nedlukningserstatning, idet de to bekendtgørelser hænger nøje sammen.

DLA Piper Denmark har modtaget kopi af høringssvar til bekendtgørelsen om nedlukningserstatning afgivet af Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. og Det Danske Minkerhverv og kan generelt tilslutte sig de heri fremførte bemærkninger.

DLA Piper Denmark konstaterer, at den foreslåede model for følgerhverv i § 12 indebærer, at erstatningen skal opgøres til værdien af den minkrelaterede virksomhed på tidspunktet for nedslagningen af mink som følge af COVID-19 i Danmark i 2020 opgjort efter de principper, der gælder for opgørelsen af ekspropriationserstatning, og således at der foretages en konkret vurdering af den enkelte følgevirkning. DLA Piper Denmark kan tiltræde dette

DLA Piper Denmark konstaterer, at meningen med bestemmelsen er, at der skal ydes fuldstændig erstatning, og der herved ikke har nogen betydning for fastsættelsen af erstatningen, at bekendtgørelsen anvender udtrykke "kompensation" i stedet for erstatningen. DLA Piper Denmark anfører, at det i overensstemmelse med den politiske aftale af 25. januar 2021 bør præciseres i nedlukningsbekendtgørelsen, at der ydes fuldstændig erstatning uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at staten skal dække lukkeomkostninger til følgerhvervet og at dette forventes at blive inkluderet i opgørelsen af fuldstændig erstatning. Landbrug & Fødevarer påpeger, at "kompensation" bør ændres til "erstatning" i §§11-13, da følgerhvervene er blevet eksproprieret. Landbrug & Fødevarer finder, at det må være den enkelte virksomhed, som er nærmest til - med afsæt i egen strategi - at vurdere mulighederne for eventuel omstilling til anden aktivitet. Det samme gælder indtjeningspotentialet ved en eventuel ny aktivitet og omstillingsomkostningerne. Bestemmelserne kan vise sig vanskelige i praksis, og det skal i vurderingen indgå, at virksomheden næppe enkelt og på kort sigt kan omstille sin virksomhed, hvis overhovedet. Der appelleres til, at der anlægges en pragmatisk fortolkning af disse bestemmelser.

Fødevareministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale om erstatning mv., at aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej. I afsnit 3, fremgår desuden, at erstatningen til følgerhvervsvirksomheder skal fastlægges ved en vurdering af virksomhedens værdi i såkaldt "handel og vandel", og at der ydes erstatning for den andel af virksomheden, der er relateret til dansk minkavl.

Det følger af bekendtgørelsesudkastets nye § 14, stk. 1, at følgerhvervsvirksomheder modtager kompensation for minkrelateret virksomhed, som ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed (uddybes nedenfor), opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning. Udtrykket "de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning" dækker over værdien i "handel og vandel", men dækker herudover også f.eks. opgørelse af værdien i form af brugsværdi.

Fødevareministeriet har fundet anledning til at præcisere i § 14, stk. 1, at kompensation for minkrelateret virksomhedsaktivitet også omfatter virksomhed relateret til handel med udlandet, der ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, når hovedaktiviteten relateret til minkavl i Danmark lukkes ned.

Følgeværksvirksomheder kan herudover modtage kompensation for ikke-minkrelateret virksomhed, som ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, som følge af den permanente nedlukning af den minkrelaterede virksomhed opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, jf. ny § 15.

Det bemærkes, at kompensation for nedlukning af virksomhed relateret til handel med udlandet omfatter både minkrelateret og ikke-minkrelateret virksomhed, der ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, når hovedaktiviteten relateret til minkavl i Danmark lukkes ned. Det er op til erstatnings- og taksationskommissionerne at vurdere, i hvilket omfang udenrigshandel ikke vil kunne omstilles eller videreføres på rimelig vis.

Der er ikke i bekendtgørelsen herudover mulighed for at opnå særlig erstatning for ulemper. Da staten overtager hele den kompenserede virksomhed er det heller ikke forventningen, at det vil være relevant at erstatte denne type tab.

Efter bekendtgørelsen ydes kompensation for omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold af aktiver fra den 4. november 2020 og frem til, at staten erhverver ret til de erstattede og kompenserede aktiver, jf. ny § 22, stk. 1, og til godtgørelse for sagkyndig bistand, jf. § 18, stk. 2 i bekendtgørelse om oprettelse af erstatnings- og taksationskommissioner. Der henvises i øvrigt til Fødevareministeriets bemærkninger nedenfor om kompensation for udgifter til passiv bevarelse mv.

Fødevareministeriet bemærker, at det i den politiske aftale om erstatning mv., er aftalt, at minkavlerne skal modtage et beløb på 80.000 kr. i lukkeomkostninger. Det samme beløb er ikke tildelt følgeerhvervsvirksomhederne.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at bestemmelserne i bekendtgørelsen om kompensation til følgeerhvervsvirksomheder betyder, at der ydes fuldstændig kompensation til følgeerhvervsvirksomhederne. Ministeriet finder derfor heller ikke anledning til at tilføje "fuldstændig kompensation" i selve paragrafteksten. Fødevareministeriet har ændret i titlen på bekendtgørelsen, så denne er "Bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink". Der henvises desuden til Fødevareministeriets bemærkninger ovenfor om ekspropriation for så vidt angår brugen af begrebet "kompensation" versus begrebet "erstatning".

Omstillingskriteriet

Det fremgår af den politiske aftale, afsnit 3, at der ydes erstatning til følgeerhverv, der opfylder følgende kriterier:

"- Over halvdelen af virksomhedens omsætning i 2017-19 skal hidrøre fra handel med danske minkproducenter.

- Virksomhedens produktion kan ikke umiddelbart omlægges til anden aktivitet."

I overensstemmelse hermed følger det af bekendtgørelsesudkastets § 12, stk. 1, at følgeerhverv modtager kompensation for værdien af den minkrelaterede virksomhed, som ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed.

Ved vurderingen af, om produktionen umiddelbart kan omstilles til anden aktivitet, vil erstatnings- og taksationskommissionen skulle vurdere omkostningerne ved en omstilling, og om disse står i et rimeligt forhold til indtjeningspotentialet ved en ny type aktivitet, jf. bekendtgørelsesudkastets § 12, stk. 3. Ministeriet bemærker, at det er op til erstatnings- og taksationskommissionen at foretage en konkret vurdering af, om virksomhedens produktion ikke umiddelbart kan omlægges til anden aktivitet.

Fødevareministeriet har præciseret, at Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. er undtaget fra kravet om, at den minkrelaterede virksomhed ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed, jf. ny § 14, stk. 2. Virksomheden er således både undtaget fra omsætnings- og omstillingskravet til følgeerhvervsvirksomheder.

Ekspropriationsproceslovens § 21

Det følger af ekspropriationsproceslovens § 21, at rejses der efter ekspropriationens foretagelse spørgsmål om i forbindelse med den nærmere gennemførelse af det vedtagne projekt at foretage afvigelser fra dette, kan ekspropriationskommissionen optage disse til behandling.

Den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19 fastlægger, at der skal ydes fuldstændig erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv, som nedlægger deres produktion permanent, som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

Ministeriet vurderer, at det midlertidige forbud ikke kan medføre yderligere tab, som ikke allerede er dækket, i forbindelse med statens overtagelse i forbindelse med erstatning og kompensation. Fødevareministeriet finder derfor ikke anledning til at foreslå en bestemmelse ligesom ekspropriationsproceslovens § 21.

Kompensation til følgeerhvervsvirksomheder for ikke-minkrelateret virksomhed (§ 13, stk. 1)

Danske Pelsdyravlerforening a.m.b.a. anfører, at "ikke-minkrelateret" bør slettes i § 13, stk. 1, således, at der kan ske ekstension af såvel minkrelateret som ikke-minkrelateret virksomhed, som en følgeerhvervsvirksomhed ikke kan omstille eller videreføre. Dermed sikres, at der helt oplagt og i lighed med anden ikke-minkrelateret eksportvirksomhed også kan ske kompensation for en virksomheds eventuelle minkrelaterede eksportvirksomhed. Dermed skabes også grundlag for ensartet håndtering af eksportvirksomhed, uanset om der er tale om kompensation for følgeerhverv §§ 11 -13 eller minkspecifik accessorisk virksomhed i § 8. Vedrørende sidstnævnte fremgår således følgende af side 2 i ministeriets høringsbrev: "Det vil således være muligt at yde erstatning for bl.a. tab af merindtjening ved salg af avlsdyr, uanset om avlsdyrene er solgt til Danmark eller udlandet."

Det Danske Minkerhverv finder, at der fortsat usikkerhed omkring omfanget af de aktiver, som staten vil erstatte, og som staten dermed vil overtage, blandt andet fordi rækkevidden af muligheden for ekstension er uklar, hvilket har stor betydning, idet der kan gå lang tid fra den 4. november 2020 til omfanget af ekstension er afklaret. Det Danske Minkerhverv påpeger i den forbindelse også den usikkerhed, der er forbundet med, at følgevirksomheden kun får erstatning, hvis virksomhedsejeren kan dokumentere, at følgevirksomheden ikke kan omstille sig, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 2, samtidig med, at det er uklart, hvor meget staten overtager, jf. bekendtgørelsens § 13 om ekstensionen.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at ordet "ikke-minkrelateret" skal slettes, således at det vil være muligt at medovertage både minkrelateret og ikke-minkrelateret virksomhed, som ikke kan omstilles eller videreføres. Når staten formentlig sælger de aktiver, der overtages (ca. 30.000 maskiner svarende til ca. 20 års eksport), forsvinder eksportmarkedet helt, og den mindre eksportdel skal derfor kunne medovertages mod betaling af fuldstændig erstatning, hvis virksomhedsejeren anmoder herom.

I forhold til bemærkningerne om udmåling af kompensation til følgeerhverv, skal Fødevareministeriet bemærke, at følgeerhverv efter ansøgning kan modtage en kompensation for værdien af den minkrelaterede virksomhed på tidspunktet for nedslagningen af mink som følge af COVID-19 i Danmark i 2020 den 4. november 2020 ved permanent nedlukning af den minkrelaterede del af virksomheden, som ikke umiddelbart kan omstilles til anden virksomhed, efter værdien opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning for den del af virksomhedens omsætning som er relateret til dansk minkavl.

Erstatnings- og taksationskommissionen træffer derudover efter begæring fra følgeerhverv afgørelse om kompensation for ikke-minkrelateret virksomhed, som ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, som følge af den permanente nedlukning af den minkrelaterede virksomhed opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.

Det vil være erstatnings- og taksationskommissionen som skal behandle og vurdere følgeerhvervsvirksomhedernes ansøgning og muligheder for at få erstatning i henhold til bekendtgørelsens regler.

7. Bemærkninger til kapitel 6

Krav om miljøgodkendelser (§§ 14-15)

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, at krav om miljøgodkendelser og dokumentation herfor, kan opfyldes ved en tro- og loveerklæring.

Fødevareministeriet bemærker, at der er foretaget ændringer i § 14, stk. 2, således at der i tilfælde af en overproduktion foretages en forholdsmæssig reduktion i antallet af minkhvalpe inkl. hanner og aulstæver blandt de besætninger som omfattes af godkendelsen forud for beregningen af erstatningens størrelse, medmindre besætningsejerne har aftalt en anden fordeling af reduktionen.

8. Bemærkninger til kapitel 7

Oplysningsskemaer (§ 16)

Finans & Leasing påpeger i relation til § 16, at ordet ”retvisende” indgår i § 16, men bør ikke anvendes i denne sammenhæng. I stedet bør anvendes en formulering om ”... er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne” eller lign. Finans & Leasing påpeger desuden, at de i bestemmelsen omtalte oplysningsskemaer ikke er udarbejdet endnu, og at det derfor ikke er muligt at kommentere herpå.

Danske Mink påpeger, at avlernes udgifter til revisorattestation og alle rimelige og nødvendige omkostninger til bistand i forbindelse med behandling af erstatningssagerne, især revisor, konsulenter og advokater, bør dækkes af staten.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at følgeerhvervenes redegørelse af mulighed for at omstille til anden aktivitet ikke skal omfattes af revisionspåtegning.

Landbrug & Fødevarer finder i øvrigt, at lokale økonomikonsulenter med fordel også anvendes som faglig ekspert for oplysningernes rigtighed, og opfordrer til, at reguleringen tilpasses i overensstemmelse hermed også for at sikre, at der er et større udbud og dermed mindre pres på udvalgte revisionshuse.

I forhold til bemærkningen om revisors erklæring, skal Fødevareministeriet bemærke, at revisor skal erklære sig om, hvorvidt oplysningerne i oplysningsskemaet er retvisende. Der vil blive udarbejdet en revisionsinstruks, som nærmere definerer revisors opgave og erklæring. Ordlyden af § 16, stk. 1 og stk. 2 er justeret, så det fremgår, at oplysningsskemaet skal indsendes sammen med en erklæring fra en godkendt revisor i henhold til en af Fødevareministeriet udarbejdet revisorinstruks.

Det bemærkes, at erklæringen fra revisor vedrørende oplysningsskemaet efter § 18, stk. 1, også indeholder kontrol af bestemmelsen i § 4, stk. 8 og 9.

Fødevareministeriet kan desuden oplyse, at baggrunden for at stille krav om attestation af en revisor er, at der er fastsat regler for revisorernes udførelse af opgaver, herunder revisors afgivelse af erklæringer, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Reglerne følger af lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven). Reglerne betyder, at en revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af bl.a. afgivelse af erklæringer, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Revisor skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik, herunder udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader. God revisorskik indebærer desuden, at revisor skal udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne, jf. § 16, stk. 1.

De samme regler og krav gælder ikke for konsulenter og advokater. Advokater er underlagt "God advokatskik", men dette indebærer ikke, at der er regler og krav om at være offentlighedens tillidsrepræsentant, som det er tilfældet for revisorer. Fødevareministeriet finder derfor, at mest hensigtsmæssigt, at det er revisorer, der skal attestere oplysningsskemaerne.

Fødevareministeriet bemærker, at § 8 i bekendtgørelsen om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen fastsætter, at der ydes et engangsbeløb på 80.000 kr. i lukkeomkostninger til minkavlerne. Beløbet skal gøre det muligt for avleren at dække diverse engangsomkostninger i forbindelse med nedlukningen. Der er ikke noget til hinder for at dette beløb kan dække udgifter til revisorattestation i forbindelse med ansøgning om forskud på nedlukningserstatning.

Det er erstatnings- og taksationskommissionen, som skal behandle og vurdere følgerhvervsvirksomhedernes ansøgning og muligheder for at få erstatning i henhold til bekendtgørelsens regler. Det er således også kommissionen som skal vurdere, om en følgerhvervsvirksomhed kan omstilles til anden virksomhed.

Registrering, fotodokumentation mv. (§ 17)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. kvitterer for indholdet i § 17, idet der dermed sikres mulighed for, at nedrivning af farme og udtagning af enkelte aktiver kan fremskyndes tidsmæssigt i forhold til den endelige taksation. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. finder dog anledning til at understrege, at vurdering og værdiansættelser skal forblive forankret i selve taksationskommissionerne, hvorimod registrering og fotodokumentation af taksationskommissionernes sekretariat kan outsources til en ekstern underleverandør.

DLA Piper Denmark oplyser, at den foreslåede løsning med hensyn til registrering, fotodokumentation, vurdering af restlevetiden og markedsprisvurdering af virksomhedens erstatnings- og kompensationsberettigede aktiver af en udpeget sagkyndig er hensigtsmæssigt. DLA Piper Denmark foreslår i tillæg hertil, at der kan foretages en sagkyndig vurdering/syn og skøn til at "efterprøve" erstatningsopgørelsen, herunder restlevetider mv., præsenteret i den erstatningsberettigedes erstatningsopgørelse. I dette tilfælde er det væsentligt, at vurderingen af

aktiverne, herunder restlevetiden mv., sker med udgangspunkt i tidspunktet for nedlukningen den 4. november 2021.

Landbrug & Fødevarer bakker op om muligheden for at ansøge om en fotoregistrering på forhånd. Dog skal det afklares, om den bemyndigede sagkyndig erklæring kan udfordres, hvis ansøgeren ikke er enig i opgørelsen. Retssikkerhedsmæssigt er der forskel på en erklæring fra en enkelt sagkyndig og et kollegium ved taksation.

Fødevareministeriet bemærker, at det er erstatnings- og taksationskommissionerne, der skal foretage vurderingerne, som danner grundlag for tildeling af erstatning og kompensation til minkvirksomheder og følgeerhvervsvirksomheder. Modellen for registrering, fotodokumentation og markedsprisvurdering, jf. § 17, giver virksomhederne mulighed for at frasælge aktiver eller anmode om tidlig nedrivning i mellemprioroden indtil at erstatnings- og taksationskommissionen har truffet afgørelse om udmåling af erstatning og kompensation. Den sagkyndige, som skal foretage registrering, fotodokumentation og markedsprisvurdering, skal vurdere aktivets aktuelle værdi. Den sagkyndiges fotodokumentation vil kunne indgå i erstatnings- og taksationskommissionernes vurdering af restværdien af anlægsaktiverne i 2030, jf. § 5, men vil ikke stå alene. Det understreges, at reguleringen af værdiansættelsen af minkavlernes anlægsaktiver, jf. § 5, er gennemtænkt således, at den kan foretages uden informationerne fra en sagkyndigs registrering, fotodokumentation mv.

Fødevareministeriet bemærker, at når den sagkyndige har registreret, fotodokumenteret og vurderet virksomhedens aktiver, skal materialet sendes til kommentering hos virksomheden og Fødevarestyrelsen, der er part i sagen på vegne af staten.

Når registreringen, fotodokumentationen og markedsprisvurderingen foreligger i endelig form, kan mink- eller følgeerhvervsvirksomheden i en simpel proces ansøge om at frasælge et aktiv eller om tidlig nedrivning. Når kommissionen har godkendt et salg, kan minkvirksomheden frit sælge aktivet til en pris, der modsvarer markedsprisvurderingen eller overstiger denne. Salgsprisen fradrages den endelige erstatning og kompensation, og erstatnings- og taksationskommissionen træffer dermed afgørelse om, at staten ikke overtager aktivet. Et frasalg af aktiver kan således medvirke til at sikre likviditet i virksomheden i perioden frem til erstatningen udbetales, og på denne måde kan frasalget fungere som en form for forskud, uden det påvirker den endelige erstatningsudmåling.

Vedrørende muligheden for at få efterprøvet sin sag, så har mink- og følgeerhvervsvirksomhederne mulighed for at få prøvet deres sag ved overerstatnings- og taksationskommissionerne. Overerstatnings- og taksationskommissionerne foretager en fuldstændig prøvelse af erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse, herunder en ny besigtigelse af den omhandlede virksomheds produktionsanlæg mv. Samtidig sikrer udpegningen og sammensætningen af medlemmerne i overerstatnings- og taksationskommissionerne, at der er de relevante fagkundskaber. Både erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne vil således bestå af en formand og fire medlemmer, der tilsammen skal besidde juridiske, valuarmæssige og revisions- og regnskabsmæssige kompetencer samt have kendskab til minkbranchen.

Fødevareministeriet har i forbindelse med udviklingen af model for registrering, fotodokumentation og markedsprisvurdering modtaget bemærkninger fra København Fur og Det Danske Minkerhverv, som finder, at modellen, med at alle virksomhedens aktiver registreres, dokumenteres og markedspriseres, er unødigt omfattende. Fødevareministeriet har på den baggrund justeret § 17, stk. 1, således, at mink- eller følgeerhvervsvirksomhederne kan anmode

om, at der gennemføres registrering, dokumentation, vurdering mv. af alle eller bestemte af virksomhedens erstatnings- og kompensationsberettigede aktiver. Dermed har virksomhederne selv mulighed for at angive, hvor mange aktiver virksomheden ønsker registreret, dokumenteret, vurderet mv. I tillæg hertil er det uddybet i § 17, stk. 1, at erstatnings- og taksationskommissionen efter en konkret vurdering kan tillade, at der gennemføres flere registrerings- og vurderingsforretninger efter 1. pkt.

Fødevareministeriet har endvidere foretaget en ændring af § 17 stk. 1 og 2, således at ”vurdering af restlevetiden” slettes, da ministeriet, efter markedsdialog med potentielle leverandører og relevante markedsaktører om det foreløbige udbudsmateriale for registrering, fotodokumentation og vurdering, er blevet oplyst om, at det er markedets opfattelse, at der ikke er en standardmetode til brug for vurdering af et aktivs restlevetid. Dette vil således blive baseret på et skøn, som er vanskeligt og ofte vil give anledning til diskussion.

Vilkår for erstatningen og statens adgang til overdragede anlægsaktiver (§ 18)

Finans Danmark efterspørger liste over ”aktiver, der bliver ydet erstatning”. Finans Danmark vil gerne have indblik heri. Der henvises til § 18, stk. 1.

Danske Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår, at ”realiserede salgsværdi, dog mindst den” slettes i § 18, stk. 3. Dermed sikres det, at det er den aktuelle og af taksationskommissionen ansatte markedsværdi som fradrages i tilfælde, hvor det efter ansøgning afgøres, at staten ikke skal erhverve ret til et bestemt aktiv. Uden denne ændring af bekendtgørelsen elimineres den erstatningsberettigedes økonomiske interesse i at afholde omkostninger til vedligehold, salgsmodning, overtagelse og realisering af aktiver. Dette vil samlet set forårsage et unødigt økonomisk tab for det danske samfund, hvis det antages, at staten ikke kan vedligeholde, salgsmodne og realisere aktiverne lige så effektivt, som den erstatningsberettigede.

Det Danske Minkerhverv oplyser, at de går ud fra, at staten overtager minkaktiverne, når erstatnings- og taksationskommissionen har fastsat erstatningen, men vil gerne have dette bekræftet, da det så vidt ses ikke fremgår klart af bekendtgørelsen el.lign.

Landbrug & Fødevarer finder, at der er fundet en rimelig balance imellem ansøger og myndigheder i §§ 18 og 19, men der savnes fortsat en tidsfrist eller en opfordring til, at myndighederne planlægger arbejdet i samarbejde med ansøgeren og gennemfører indsatsen koordineret og effektivt til mindst mulig gene for øvrig virksomhed, beboere, naboer mv.

Fødevareministeriet bemærker, at den aktuelle markedsværdi, jf. § 18 stk. 3, fastsættes af en af erstatnings- og taksationskommissionen udpeget sagkyndig. Når kommissionen har godkendt et salg, kan minkvirksomheden frit sælge aktivet til en pris, der modsvarer markedsprisvurderingen eller overstiger denne. Det er dog ikke muligt for virksomheden at frasælge et aktiv til en pris, der er under den aktuelle markedsprisvurdering. Og det er ikke muligt at yde et honorar til minkvirksomheden eller følgeerhvervsvirksomheden for at forestå salget. Salgsprisen fradrages den endelige erstatning, og erstatnings- og taksationskommissionen træffer dermed afgørelse om, at staten ikke overtager aktivet.

Fødevareministeriet er enig i, at planlægning af besøg mv. hos virksomhederne skal ske under mest mulig hensyntagen til virksomheden. Fødevareministeriet har på den baggrund indsat følgende tilføjelse i § 19 stk. 3 ”De involverede myndigheder og deres repræsentanter skal bestræbe sig på at tilrettelægge besøg mv. under hensyntagen til virksomheden.”

Nedrivning af minkhaller mv. (§ 19)

TKSF ApS påpeger, at staten bør være forpligtet til at afholde udgifter til og stå for retablering af grundarealer under og ved bygninger i det omfang arealet har været anvendt som en del af minkproduktionen herunder også gylletanke og køreveje. Der henvises til, at der i bekendtgørelsens § 19 ikke er taget højde for gylletanke som har været anvendt til minkproduktion (har som oftest separat tilkørselsforhold og areal omkring tanken som er specielt anlagt til dette formål), køreveje mellem bygningerne, lukkede hegn omkring minkfarmene. Desuden henvises til, at nogle typer af minkhaller ikke har fast bund, men kun en sandpude under bygningen.

Niels Chr. Poulsen påpeger, at staten bør afholde udgifter til og sikre at jorden afleveres som landbrugsjord dvs. at der pålægges et muldrag efter at bygningerne er fjernet, idet der står at ved ophør af minkfarm skal jorden tilbageføres til landbrugsjord.

Finans Danmark efterspørger, at det præciseres, hvilke ”bygninger med tilhørende bygningsinstallationer m.v.”, der skal nedrives og fjernes. Desuden bemærker Finans Danmark, at det fremgår af § 19, stk. 1, at ”Staten sikrer, at det pågældende areal efterlades ryddeligt uden huller og jordbunker”. I den forbindelse er der også behov for at tage stilling til, hvordan eventuelt sammenbyggede/sammenstødende bygninger efterlades, hvor kun den minkrelaterede bygning nedrives.

Finans Danmark bemærker, at der bør sættes en frist for, hvornår staten skal have nedrevet bygninger mv., så minkavleren ikke risikerer lang ventetid på at kunne bruge ejendommen/jorden på anden vis.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. anfører, at § 19 er for upræcist formuleret. Der foreslås i stedet en anden ordlyd:

§ 19. Staten er ansvarlig for og afholder udgifter til bortskaffelse af de aktiver, som staten erhverver ret over efter § 8 a, § 8 b og § 8 e i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. dog § 18, stk. 3.

Stk. 2. Hvis der har været drevet minkproduktion på ejendommen, indbefatter bortskaffelse i henhold til stk. 1 nedrivning og fjernelse af bygninger inkl. faste installationer, driftsinventar og driftsmateriel samt tekniske anlæg af enhver art, herunder, men ikke begrænset til hegn, belægnings, interne køreveje (hele vejaksen inkl. slidlag, bærelag og eventuelt grus el.lign.), rør, dræn, kabler, antenner, gylletanke, fodersiloer, vaskepladser og andet, der er blevet anvendt i forbindelse med minkproduktionen, uanset om det er beliggende over eller under terræn.

Stk. 3. Når aktiverne er blevet bortskaffet i henhold til stk. 2, opfyldes eventuelle udgravninger m.v. med ren jord (råjord og muldjord) og arealet efterlades ryddet, planeret og enten pløjet, grubbet eller harvet efter nærmere aftale med grundejeren, således at arealet kan anvendes til landbrugsdrift.

Stk. 4. Staten afholder ikke omkostninger til bekæmpelse af eventuel forurening, medmindre forureningen er forårsaget af staten i forbindelse med bortskaffelsen, jf. stk. 2.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. forslår desuden, at der i bekendtgørelsen indarbejdes et krav om, at taksationskommissionerne skal fastsætte en frist for statens opfyldelse af pligterne i stk. 1. Der foreslås følgende ordlyd: Stk. 7. Erstatnings- og taksationskommissionen fastsætter en frist for statens bortskaffelse af aktiver i henhold til stk. 1.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. anfører, at såfremt ovennævnte ordlyd ikke benyttes, så bør Fødevareministeriet alternativt indarbejde tilsvarende præcise anvisninger i en vejledning til

bekendtgørelsen. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. bemærker, at de miljømæssige godkendelser af minkfarme typisk indeholder vilkår om, at der ved ophør af minkdriften skal ske bortfjernelse af farmen, reetablering af arealet og tilbageførsel til landbrugsjord.

Danske Mink påpeger, at staten ligeledes bør afholde udgifterne til reetablering af grundarealer under og ved bygninger. Da bygninger fjernes efter krav fra staten må staten naturligvis også afholde omkostningerne ved reetableringen af grunden.

Fødevareministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale om erstatning mv., at aftalepartierne er enige om, at staten vil have ansvaret for at dække udgifter forbundet med nedrivning af produktionsanlæg m.v. Der er i forlængelse heraf fastsat regler i minklovens § 8 a, stk. 2, 3. pkt. om, at staten afholder udgifterne til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. Staten afholder ikke andre omkostninger, herunder omkostninger til anden oprydning eller forureningsbekæmpelse.

Fødevareministeriet har ved fornyet gennemgang af bekendtgørelsesudkastet konstateret, at § 19, stk. 1 bør justeres, således at staten ikke afholder omkostninger til eventuel forureningsbekæmpelse "indtrådt før arbejdet med nedrivning mv. er påbegyndt".

Derudover har Fødevareministeriet fundet anledning til at præcisere statens forpligtelse i forbindelse med nedrivning, således at der er fuld overensstemmelse med bemærkningerne i høringsnotatet til lovforslag nr. 206, Samling 2020-21. Det fremgår således, at statens opgave med nedrivning og fjernelse af bygninger og installationer m.v., herunder bortskaffelse af bygningsaffald m.v., omfatter oprydning og reetablering, der relaterer sig til det nedrevne produktionsanlæg, såsom fjernelse af fundamentet, herunder grus og sand mv., og hvad der sædvanligvis følger med en sådan opgave med at rydde og reetablere arealer i form af planering af areal og udlægning af råjord eller muldjord.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke bygninger, som staten skal nedrive og fjerne, kan Fødevareministeriet oplyse, at det er de bygninger og bygningsinstallationer, som minkvirksomheden ejer, og som der ydes erstatning og kompensation for.

Det fremgår af lobemærkningerne til L 206, at nedrivning af eller anden bortskaffelse, flytning eller overtagelse af erhvervede aktiver bør ske inden for en rimelig frist fra erstatningens eller kompensationens endelige fastsættelse. Fødevareministeriet og Transportministeriet skal hertil bemærke, at nedrivning af minkerhvervets produktionsanlæg er en omfangsrig og kompleks opgave, hvor en række forhold fortsat er under forberedelse og afklaring. Det er således afgørende, at opgaven løses korrekt under behørig iagttagelse af bl.a. miljømæssige og arbejdsmiljømæssige regler og forskrifter. Det er på nuværende tidspunkt vanskeligt at estimere en tidshorisont for nedrivningerne. Det skyldes bl.a. betydelig usikkerhed om opgavens samlede omfang og den heraf afledte betydning for udbud af opgaven samt kapaciteten hos de entreprenører, der skal forestå selve nedrivningerne. Dertil kommer, at nedrivningerne vil forudsætte en kommunal nedrivningstilladelse, hvorfor tidshorisonten for nedrivningerne også afhænger af den kommende sagsbehandling i de pågældende kommuner. Af disse årsager vurderes det ikke at være hverken muligt eller hensigtsmæssigt at fastsætte en frist i bekendtgørelsen for, hvornår de enkelte nedrivninger skal være afsluttet.

Kompensation for omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold (§ 20)

Finans & Leasing påpeger, at der må forventes at opstå mange spørgsmål om udstrækningen/tolkningen af hvad fx vedligeholdelsesomkostninger egentlig er, herunder hvor grænsen går. Ministeriet kan med fordel indgå dialog med Erhvervsstyrelsen herom. Der bør udgives vejledning på området.

Finans Danmark påpeger, at udtrykket "nødtørftigt vedligehold" bør præciseres nærmere i en vejledning for at undgå tvivl. Bygninger og bure forfalder hurtigt og kan måske nå at ændre stand inden taksationskommissionens besigtigelse. Desuden spørger Finans Danmark til pkt. 4 a) Forsikring af bygninger og driftsmidler: "Hvad skyldes begrænsningen til rullende inventar? Kan andre mere eller mindre løse driftsmidler og inventar inkluderes?"

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at man principielt er enig i formålet med § 20 og bilag 1 mht. "ikke er at sikre, at aktiverne er i samme stand som ved nedslagningen i 2020" (som det fremgår af Fødevarerministeriets høringsbrev til bekendtgørelsesudkastet), men kun under forudsætning af, at der sikres samtidighed med taksationskommissionernes vurdering af restlevetider og anlægsværdier i bekendtgørelsens § 5 og §§ 11-13. I modsat fald taber de erstatningsberettigede den værdi, som forfalder i perioden fra nedslagningen i november 2020 til vurderingstidspunktet. Den nødvendige samtidighed er desværre en umulighed i nærværende sagskompleks.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår derfor, at kompensation for rimelige omkostninger til bevarelse og vedligehold deles i to niveauer.

- 1) Efter afslutning af eventuel registrering, fotodokumentation, samt de efterfølgende kommissionsvurderinger kompenseres alene for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold jf. § 20 og bilag 1.
- 2) I perioden fra nedslagningen i november 2020 til afslutning af eventuel registrering, fotodokumentation, samt de efterfølgende kommissionsvurderinger kompenseres den erstatningsberettigede for rimelige omkostninger til bevarelse og vedligehold jf. vedlagte bilag 2.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår således følgende ordlyd i en ny § 21:

§ 21. Erstatnings- og taksationskommissionen træffer afgørelse om dækning af minkvirksomhedens eller følgeerhvervets rimelige og dokumenterede omkostninger som anført i bilag 2 til bevarelse og vedligehold af de aktiver, som staten erhverver ret til efter § 8 a, § 8 b og § 8 e, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink i perioden fra den 4. november 2020 og frem til afslutning af eventuel registrering, fotodokumentation, samt kommissionens efterfølgende vurdering af aktiverne.

Stk. 2. Der ydes ikke dækning af omkostninger relateret til aktiver, som staten ikke erhverver ret til i medfør af § 18, stk. 3.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at bekendtgørelsens § 20, stk. 1, er snævrere end hjemlen i minklovens § 8d, hvoraf det blot fremgår, at "Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt af minkavlere og følgeerhverv i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, og § 8 e, stk. 1." Det Danske Minkerhverv forstår ikke denne begrænsning, som ikke har støtte i den politiske aftale.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at nedlukningen af minkbranchen har påført følgevirksomhederne store ekstraomkostninger til bl.a. neddrogning af følgevirksomhederne og "pasning" af minkaktiverne, indtil de skal overtages af staten. Følgevirksomhedernes omkostninger til neddrogning har været meget større bl.a. som følge af, at følgevirksomhederne har flere medarbejderforpligtelser og skal betale løn til medarbejderne i en længere opsigelsesperiode. Der har også været omkostninger forbundet med opsigelse af abonnementer, leasingaftaler og andre længerevarende aftaleforhold. Følgevirksomhederne har desuden flere faste omkostninger, der skal

betales, når staten skal overtage virksomheden i samme stand som den 4. november 2020, hvilket var antagelsen, indtil udkastet til bekendtgørelsen forelå. Disse faste omkostninger omfatter bl.a. omkostninger til IT, patenter og andre immaterielle aktiver, renteomkostninger til driftslån og andre lån, der er optaget til finansiering af investeringer og drift, samt omkostninger forbundet med aftaler, som ikke kan opsiges. Eksempler på følgevirksomhedernes omkostninger fremgår af et bilag som er vedlagt høringssvaret. Det Danske Minkerhverv understreger, at følgevirksomhederne naturligvis har forsøgt at begrænse omkostningerne (og derved tabet) mest muligt.

Det Danske Minkerhverv oplyser, at hvis staten ikke ønsker at overtage minkaktiverne i tilnærmelsesvist samme stand som den 4. november 2020, har følgevirksomhederne brug for klar besked hurtigst muligt, således at følgevirksomhederne for eksempel kan afvikle deres hjemmesider, stoppe med at betale patentudgifter m.v. Det Danske Minkerhverv oplyser, at Det Danske Minkerhverv siden december 2020 har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri oplyse, hvordan følgevirksomhederne skal tabsbegrænse. Det Danske Minkerhverv mener, at de ikke har fået svar, hvorfor følgevirksomhederne har bevaret minkaktiverne, således at de er intakte, når staten overtager dem. Det betyder, at følgevirksomhederne for eksempel har betalt udgifter til patenter og andre immaterielle aktiver – faste omkostninger, som regeringen nu tilsyneladende ikke vil erstatte. Det Danske Minkerhverv finder, at det er urimeligt først 1 år efter nedlukningen af minkbranchen at signalere, at følgevirksomhederne kun får erstattet ”rimelige omkostningerne til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold”, når følgevirksomhederne i perioden har haft andre uundgåelige omkostninger med henblik på at sikre de ”minkaktiver”, der skal overdrages til staten, og i 10 måneder har efterlyst retningslinjer for tabsbegrænsning. Hertil kommer, at der fortsat er usikkerhed omkring omfanget af de aktiver, som staten vil erstatte, og som staten dermed vil overtage, blandt andet fordi rækkevidden af muligheden for ekstension er uklar, hvilket har stor betydning, idet der kan gå lang tid fra den 4. november 2020 til omfanget af ekstension er afklaret.

Det Danske Minkerhverv har sammen med høringssvaret indsendt et bilag med eksempler på omkostninger, som de mener bør dækkes af staten.

DLA Piper Denmark påpeger, at ekspropriationen de facto er sket på tidspunktet, hvor virksomhedernes indtjening er ophørt som følge af udmeldingen den 4. november 2020 om aflivning af alle danske mink. Siden nedlukningen i november 2020 har minkfodercentralerne og pelserierne været i en nedlukningsproces, og det har været meget frustrerende, at der ikke har kunne ske en hurtig realisation, ligesom det – trods adskillige opfordringer til at fastsætte nærmere retningslinjer herfor – har været uklart, hvilket tabsbegrænsende foranstaltninger, der kunne iværksættes. For at sikre fuldstændig erstatning til de erstatningsberettigede, bør der i bekendtgørelsen tilføjes en bestemmelse om, at i det omfang, hvor en virksomhed har foretaget en tabsbegrænsende foranstaltning, herunder ved realisering af et aktiv, skal dette ikke komme den pågældende virksomhed til skade ved den efterfølgende opgørelse af nedlukningserstatningen, idet provenuet ved realiseringen af aktivet skal fragå i erstatningen. Fra det tidspunkt hvor minkfodercentraler og pelserier de facto blev eksproprieret og produktionen lukkede ned, har det været nødvendigt at afholde en række nedlukningsomkostninger, der tillige skal erstattes. Det har for minkfodercentralerne og pelserierne som tabsbegrænsende foranstaltning været nødvendigt at realisere varelageret med tab til følge. Herudover er der afholdt løn til medarbejdere i opsigelsesperioden, leasingydelse, ejendomsskatter, forsikringer, ligesom der afholdes nødvendige vedligeholdelsesomkostninger og omkostningerne til en vis fortsat bemanning til at sørge for at vedligeholde virksomhedsaktiver indtil afslutning af taksationsprocessen og statens overtagelse af aktiverne.

DLA Piper påpeger, at staten bør yde en godtgørelse til virksomhederne for sagkyndig bistand i overensstemmelse med den almindelige ekspropriationsproces, hvor der tages højde for sagens kompleksitet og omfang samt de involverede værdier.

DLA Piper Denmark henviser desuden til bemærkningerne i høringssvarene afgivet af Det Danske Minkerhverv og Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. med tilhørende ændringsforslag, der i det hele kan tiltrædes.

Danske Mink påpeger, at der ikke er taget højde for den forringelse aktiverne, som følge af usikkerhed om reglerne, kan have været udsat for i perioden fra 4/11-2020 og indtil oktober 2021, hvor avlerne ikke har vidst om de kunne vedligeholde eller ej. Det må derfor præciseres, at taksationskommissionerne, hvis der ikke er sket vedligeholdelse, skal vurdere aktiverne ud fra et skøn over hvordan de var pr. 4/11-2020, og ikke på besigtigelses- eller registreringstidspunktet.

Danske Mink påpeger desuden, at avlernes likviditet er anstrengt, hvorfor der må skabes mulighed for at vedligeholdelsesudgifter betales straks efter avlernes fremsendelse af dokumentation for afholdte udgifter.

Danske Mink påpeger, at man i stedet for at opfinde en ny standard til minkerhvervet med fordel vil kunne drage paralleller til retsplejelovens regler for regnskabsaflæggelse ved brugeligt pant eller til regnskabsaflæggelse ved panthaverregnskab i konkurs.

Landbrug & Fødevarer finder, at det er afgørende, at der tages højde for de konkrete omkostninger og ikke standardiserede takster. Det er et godt udgangspunkt at have et bilag med ikke udtømmende eksempler på omkostningposter til passiv bevarelse. Endnu mere afgørende er det, at der sikres en effektiv udbetaling uden ugrundet ophold. Vi tilslutter os Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. og Det danske minkerhvervs bemærkninger til bilagsmaterialet herom.

Det er et vilkår for at modtage erstatning eller kompensation, at staten erhverver ret over aktiverne, der erstattes, men Fødevareministeriet bemærker, at der ikke i øvrigt gælder krav til, hvordan ejeren gør i perioden, frem til taksationsprocessen er afsluttet. Det betyder også, at mink- og følgeerhvervsvirksomhederne i dag har fri brugsret over deres aktiver, og de skal frivilligt give afkald herpå, såfremt de ønsker at modtage erstatning.

Erstatnings- og taksationskommissionernes opgave er at udmåle erstatning og kompensation på baggrund af virksomhedernes værdi, før COVID-19 ramte minkerhvervet, dvs. før den 4. november 2020. Derfor består kommissionerne af medlemmer med særlig sagkundskab, og kommissionen vil til sammen have tilstrækkelig indsigt i vurdering af ejendomme, driftsmidler, inventar m.v., salg af virksomheder, revision og regnskab samt indsigt i minkproduktion m.v. til at kunne foretage en sådan vurdering.

I minklovens § 8d er der fastsat en bemyndigelsesbestemmelse om, at "Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt af minkavlere og følgeerhverv i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, og § 8 e, stk. 1." Kompensation for omkostninger til vedligehold og bevarelse i mellemprioriteten har ikke være en del af den politiske aftale om erstatning mv., og derfor er kompensationen herfor en udvidelse af den politiske aftale.

Fødevareministeriet bemærker, at formålet med kompensationen er at dække virksomhedernes omkostninger til at opretholde ejerskabet til virksomhedens aktiver, frem til staten overtager dem. Det er således kun omkostninger, som er nødvendige for at opretholde ejerskabet til virksomhedens aktiver, frem til staten overtager dem, der kompenseres. Fødevareministeriet

finder derfor ikke, at der er behov for yderligere vejledning end bilag 1, men understreger at den konkrete vurdering af, hvilke udgifter til passiv bevarelse mv., der dækkes, i hvert tilfælde vil skulle vurderes og opgøres af erstatnings- og taksationskommissionerne.

Det er ministeriets opfattelse, at omkostningerne i bekendtgørelsens bilag 1 er udtryk for de omkostninger, som er nødvendige for at vedligeholde og opretholde ejerskabet til virksomhedens aktiver. Omkostninger, der ikke er omfattet af bekendtgørelsens bilag 1, kompenseres som udgangspunkt ikke. Det skyldes, at der er tale om nedlukkede virksomheder, hvorfor der er et hensyn til statsfinansielle omkostninger i et samlet billede, således, at der ikke bruges unødige ressourcer på at vedligeholde og opretholde virksomheder, der skal nedlukkes.

Fødevareministeriet har eksempelvis vurderet, at det ikke er relevant, at lukkede virksomheder skal afholde omkostninger til bl.a. rengøring, alarm, uddannelse og andre personaleomkostninger, salgsfremmende omkostninger, rejse- og opholdsudgifter, konsulenthjælp, leasingomkostninger, kontorartikler, lønadministration, renter på driftskreditter og webshop i mellemperioden. Den konkrete vurdering af, hvilke omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold, der dækkes, vil dog i hvert tilfælde skulle vurderes og opgøres af erstatnings- og taksationskommissionen, hvilket vil ske samtidig med afgørelsen om erstatning og kompensation. Af denne grund indeholder bilag en kategori "Øvrige udgifter", som betyder, at erstatnings- og taksationskommissionen har mulighed for at tildele kompensation for andre omkostninger, som ikke umiddelbart kan forudses på nuværende tidspunkt.

Fødevareministeriet bemærker, at udgifter til løn i opsigelsesperioden og udgifter til at fastholde immaterielle rettigheder er eksempler på udgifter, der kan dækkes under "Øvrige udgifter" i bilag 1.

Fødevareministeriet har efter høringen uddybet punkt 6 i bilag 1, således, at det nu fremgår, at der kompenseres for renteomkostninger til realkreditlån og lån, som er optaget før den 4. november 2020 til finansiering af aktiver, som har været anvendt i den erstatnings- eller kompensationsberettigede virksomhed, som staten overtager. Kravet "forudsætter separat låneaftale" er slettet. Til punkt 4 a bemærkes, at tyveridækning af rullende inventar er nævnt som et eksempel i bilag 4. Kommissionerne kan også vurdere, at tyverisikring af andet inventar kan være relevant.

Fødevareministeriet har noteret de indkomne høringssvar, men finder derudover ikke anledning til at ændre i bilag 1.

Fødevareministeriet vurderer, at det vil være uforholdsmæssigt administrativt tungt og tage tid fra erstatnings- og taksationskommissionerne og taksationssekretariatets øvrige arbejde, at kompensation for nødtørftigt vedligehold og passiv bevarelse skal behandles og udbetales fortløbende.

Få så vidt angår godtgørelse til virksomheden for sagkyndig bistand henvises der til Fødevareministeriets svar ovenfor til kapital 5.

Fordeling af erstatning og kompensation (§ 21)

Finans Danmark oplyser, at mange af minkavlerens aktiver, der overtages af staten og erstattes som følge af nedlukningen, er pantsatte i forbindelse med finansiering af minkavlerens virksomhed. Reglerne for nedlukningserstatningen er derfor også vigtige for de rettighedshavere, som har pant eller andre rettigheder i minkavlerens virksomhed.

For at rettighedshavere kan give samtykke til udbetaling af dele af erstatningen som forskud, er det væsentligt at få indblik i den forventede samlede erstatning til minkavleren. Jo mindre usikkerhed, der er for rettighedshaverne omkring den forventede samlede erstatning, jo bedre grundlag er der for at kunne samtykke og dermed øge omfanget af forskudsbetaling til minkavlerne. Det vil bankerne og realkreditinstitutterne også bidrage til.

Der er derfor behov for klare regler i bekendtgørelsen for, hvordan erstatningen skal fordeles og udbetales, efter den er gjort op. Det er vigtigt, at det fremgår af bekendtgørelsen, at erstatnings- og taksationskommissionen skal opgøre aktivets markedsværdi på tidspunktet før nedslagtning af minkene, dvs. som going concern. Det skal ligeledes fremgå, at de enkelte rettighedshavere modtager andel af erstatningen eller kompensationen svarende til aktivets værdi fastlagt efter prioritetsordenen i tinglysningsloven og gældsbrevsloven.

Finans Danmark bemærker, at det fremgår af høringsbrevet, at der stadig er drøftelser om § 21, hvorfor der kan komme ændringer heri. Finans Danmark vil i den forbindelse fremhæve følgende:

”§ 21 er en helt central bestemmelse, som vedrører erstatningens fordeling mellem rettighedshavere. Den er i nærværende udkast meget kortfattet formuleret, hvilket skaber usikkerhed om væsentlige forhold. Det skal fremgå af § 21, at erstatnings- og taksationskommissionen skal opgøre aktivets markedsværdi på tidspunktet før nedslagtning af minkene, dvs. som going concern. Det skal desuden fremgå, at de enkelte rettighedshavere modtager andel af erstatningen eller kompensationen svarende til aktivets værdi fastlagt efter prioritetsordenen i tinglysningsloven og gældsbrevsloven. Vi foreslår en model efter følgende principper:

Er den samlede udmålte erstatning højere end værdien af de samlede aktiver opgjort 4. november 2020, foretager kommissarius i sin afgørelse en fordeling af erstatningen og kompensationen ud fra de enkelte aktivers værdi 4. november 2020, således at de enkelte rettighedshavere modtager andel af erstatningen eller kompensationen svarende til aktivets værdi fastlagt efter prioritetsordenen i tinglysningsloven og gældsbrevsloven, dog maksimalt svarende til størrelsen af den underliggende fordring. Restbeløbet udbetales til minkavleren, dog således at gyldigt anmeldte transporter i erstatningen honoreres forinden.

Overstiger de enkelte aktivers værdi 4. november 2020 den samlede opgjorte erstatning og kompensation for virksomheden, fordeles den samlede erstatning og kompensation forholdsmæssigt ud på de enkelte aktivers værdi. Den del af erstatningen og kompensationen, som forholdsmæssigt tilskrives et aktiv, fordeles blandt rettighedshaverne i det pågældende aktiv efter prioritetsordenen som fastlagt i tinglysningsloven og gældsbrevsloven, dog maksimalt svarende til størrelsen af den underliggende fordring. Der udbetales her ingen erstatning og kompensation til minkavleren.”

I forhold til bemærkningerne til fordelingen af erstatningen og kompensationen, skal Fødevareministeriet bemærke, at rettighedshavere med rettigheder i minkvirksomheden, følgerhvervet eller de aktiver, som erstattes og overtages af staten efter §§ 8 a, 8 b og 8 e,

modtager en andel af den samlede erstatning og kompensation svarende til forringelsen af rettighedens værdi den 4. november 2020. Dette er præciseret i bestemmelsen i bekendtgørelsen.

Erstatnings- og taksationskommissionen fordeler erstatnings- eller kompensationsbeløb mellem rettighedshavere. Det er præciseret, at rettighedshavere modtager en andel af den "samlede" erstatning og kompensation.

Fødevareministeriet har uddybet bestemmelsen i bekendtgørelsen, så det fremgår, at udgør forringelsen af rettighedernes værdi den 4. november 2020 mere end den samlede opgjorte erstatning eller kompensation efter denne bekendtgørelse, opdeles den samlede erstatning og kompensation forholdsmæssigt til rettighedshaverne ud fra de pågældende aktivers værdi den 4. november 2020. Den forholdsmæssigt fordelte erstatning og kompensation på det enkelte aktiv, fordeles mellem rettighedshaverne i prioritetsordenen som fastlagt i tinglysningsloven og gældsbrevsloven.

I øvrigt noterer Fødevareministeriet sig, at Finans Danmark refererer til de samme principper, som ministeriet har foreslået i forhold til fordelingen af erstatningen. Disse principper vil være nærmere beskrevet i vejledningen til bekendtgørelsen.

Forrentning (§ 22)

Danske Mink påpeger, at det er i strid med kravet om fuld erstatning både at udskyde forrentningstidspunktet og at nedsætte rentesatsen. Der henvises til, at der bør fastsættes regler svarende til § 22 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Finans Danmark henviser til at det i høringsbrevet fremgår, at erstatningen forrentes fra kendelse til udbetaling efter samme principper som § 22 i ekspropriationsloven. Det virker dog principielt forkert kun at forrente fra kendelsestidspunktet. Det skyldes, at "ekspropriationen" skete ved nedlukningen 4. november 2020 og ikke på tidspunktet fra kendelsen, som i en normal ekspropriationssag.

Det Danske Minkerhverv påpeger, at der ved fastsættelsen af værdien af virksomheden skal tages højde for, at virksomhedsejerne mistede deres indtjening den 4. november 2020, men først får erstatningen udbetalt langt senere, hvorved situationen adskiller sig væsentligt fra almindelige virksomhedsoverdragelser eller ekspropriationer, hvor ejeren får erstatningen for virksomheden/arealet udbetalt kort tid efter, at ejeren mister rådigheden over virksomheden/arealet.

DLA Piper Denmark påpeger, at ved ekspropriation af en fast ejendom kan det være acceptabelt at der først sker forretning fra tidspunktet for forlig eller kendelse, idet ejeren bevarer retten til udnyttelse af ejendommen og dennes afkast indtil ekspropriationen gennemføres. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag, hvor der er tale om ekspropriation af virksomheder. Det har således ikke været muligt for hverken minkavlerne eller minkfodercentralerne og pelserierne at videreføre deres virksomhed efter beslutningen om nedlukning af det danske minkerhverv den 4. november 2020, hvorfor de pågældende ikke har haft mulighed for at generere indtægter frem til det tidspunkt hvor der foreligger forlig eller kendelse fra erstatnings- og taksationskommissionen. Det er på baggrund heraf DLA Piper Denmarks klare opfattelse, at forrentningen skal ændres, således at forretningen sker fra det reelle nedlukningstidspunkt (tidspunktet for de facto ekspropriation) og frem til udbetalingen af erstatningen. Ligeledes bør forretningen ske i henhold til rentelovens § 5, svarende til diskontoen med tillæg af 8 pct. p.a., eller som minimum med en rente på 5,14 pct. p.a.

DLA Piper Denmark påpeger, at den nuværende udformning af bekendtgørelsens § 22 vil medføre en urimelig behandling af de erstatningsberettigede, men også en urimeligforskelbehandling mellem de erstatningsberettigede afhængig af hvornår den pågældendes sag behandles hos erstatnings- og taksationskommissionen. Det bemærkes, at såfremt udkastets regulering af forretningen af erstatnings- og kompensationsbeløbene bevares, må det påregnes, at forholdet vil give anledning til en principiel retssag om, hvornår kravet er opstået samt forretningen heraf.

Landbrug & Fødevarer finder, at den manglende forrentning er uhørt, uanset den aktuelle diskonto. Der opfordres til, at der findes en løsning, så der skabes hjemmel til lovlig forrentning af den fuldstændige erstatning.

Fødevareministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale om erstatning mv., at medmindre andet følger af aftalen, gælder de almindelige principper for erstatningsudmåling i forbindelse med ekspropriation.

Bekendtgørelsens § 22 indebærer, at erstatnings- og kompensationsbeløbene forrentes fra tidspunktet for forlig eller ved kendelse, når vilkårene for udbetaling er opfyldt. Forrentningen sker indtil den dag, beløbene udbetales, med en årlig rente, der svarer til den af Danmarks Nationalbank fastsatte, på tidspunktet for endelig kendelse eller forlig gældende diskonto. Der beregnes ikke rentes rente. Dette svarer til princippet i ekspropriationsproceslovens § 22.

Gæld til det offentlige (§ 23)

Landbrug & Fødevarer kvitterer for § 23 om manglende mulighed for modregning efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Fødevareministeriet har noteret sig høringssvaret.

Modregning (§§ 24-25)

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at der lægges op til at modregne såvel erstatning for skindværdi og driftstabsværdi. Ifølge Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. skal det derfor nødvendigvis sikres, at erstatningen af avlsdyrværdien i udkastets § 5, stk. 4, eller § 4 også rummer begge erstatningselementer – skindværdi og driftstab opgjort ultimo 2029. Det skal hertil pointeres, at udkastets § 4 ikke omfatter erstatning af avlstævernes skindværdi, da det estimerede årlige antal af producerede skind, opgøres på baggrund af antallet af hvalpe i 2020. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. foreslår derfor, at avlstævernes skindværdi ultimo 2029 indarbejdes i erstatningsopgørelsen i § 4.

Fødevareministeriet bemærker, at § 25 (ny § 27) regulerer behovet for modregning af skind- og driftstabserstatning for avlere, som modtager nedlukningserstatning udmålt efter den skemalagte model i §§ 3-8 og skyldes præmissen om "going concern". Baggrunden for behovet for modregningen er, at minkavlerne får udbetalt skinderstatning og driftstabserstatning for nedslagningen i 2020, jf. bekendtgørelse om endelig skinderstatning m.v. ved aflivning af mink som følge af COVID-19 og bekendtgørelse om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19, men erstatningen burde reelt set først skulle udbetales som erstatning i 2030, når produktionen ville være lukket i den skemalagte model.

Fødevareministeriet har i øvrigt fundet anledning til at præcisere i ny § 26, at indtjening fra erstatningsberettiget virksomhed efter den 4. november 2021 skal modregnes.

Tilbagebetaling (§ 26)

Finans Danmark konstaterer, at det følger af § 26, at der skal ske tilbagebetaling i særlige tilfælde. Finans Danmark spørger, om § 26, stk. 1, indebærer, at rettighedshavere, som har modtaget udbetaling i henhold til § 21, også kan risikere at skulle tilbagebetale? Eller har myndighederne alene et simpelt krav mod en minkvirksomhed eller virksomhed? Finans Danmark spørger desuden, at § 26, stk. 2, omfatter minkvirksomheden som defineret i § 2, eller også rettighedshavere, som f.eks. panthavere og transporthavere?

I forhold til spørgsmålet om tilbagebetaling efter bekendtgørelsens regler, kan Fødevareministeriet oplyse, at bekendtgørelsen alene regulerer ansøgerens tilbagebetalingspligt.

Hurtig afgørelser og hurtig udbetaling

Advokatrådet opfordrer til, at en hurtig gennemførelse af erstatningsudmålingerne ved taksationsforretninger eller ved frivillige aftaler prioriteres meget højt. Advokatrådet foreslår, at man eksempelvis landsdel for landsdel indledningsvis udvælger en række repræsentative sager med henblik på at få truffet principafgørelser, der vil kunne danne grundlag for mulig indgåelse af frivillige aftaler i forhold til resterende ekspropriater i situationer svarende til de, der forelå i principsagerne.

Dansk Industri påpeger, at det er vigtigt at kommissionerne iværksættes hurtigst muligt, samt har de fornødne redskaber til at taksere fra dag ét. Både minkvirksomheder og minkafhængige følgeerhverv har siden 4. november 2020 været helt eller delvist begrænset i deres indtægt, hvorfor det er vigtigt, at disse virksomheder hurtigst muligt får en juridisk og økonomisk retssikkerhedsmæssig afklaring.

Det Danske Minkerhverv konstaterer, at erstatningen først vil blive udbetalt, når overerstatnings- og Taksationskommissionen har afsagt en kendelse, hvis erstatnings- og taksationskommissionens erstatningsfastsættelse indbringes for overerstatnings- og taksationskommissionen. Det Danske Minkerhverv finder, at det er absolut nødvendigt, at det fremgår af bekendtgørelsen, at erstatningen skal udbetales straks, når den er fastsat af erstatnings- og taksationskommissionen.

DLA Piper Denmark påpeger, at erstatningen skal udbetales straks, når den er fastsat af erstatnings- og taksationskommissionen. Der henvises i øvrigt til høringssvaret afgivet af Det Danske Minkerhverv.

Danske Mink påpeger, at der bør skabes klar hjemmel til at der, såfremt en avler påklager en afgørelse fra taksationskommissionen, straks kan udbetales den erstatning, taksationskommissionen har fastsat.

I forhold til spørgsmålet om udbetalingstidspunkt, kan Fødevareministeriet henvise til § 17 i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv. Det følger af denne bestemmelse, at Fødevarestyrelsen uden unødigt ophold skal udbetale erstatning og kompensation, som erstatnings- og taksationskommissionen eller overerstatnings- og taksationskommissionen har truffet afgørelse om, til de berettigede, når vilkårene for udbetaling er opfyldt. Fødevareministeriet bemærker, at bestemmelsen indebærer, at Fødevarestyrelsen skal udbetale erstatning og kompensation, når vilkårene i erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse er opfyldt. Udbetalingen af

erstatnings og compensation skal således ske, selvom erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse påklages til overerstatnings- og taksationskommissionen.

Det samme gælder, hvis sagen afsluttes ved parternes accept af erstatnings- og taksationskommissionens forslag til erstatningens og compensationens fastsættelse.

Det betyder altså, at Fødevarestyrelsen udbetaler erstatning, når erstatnings- og taksationskommissionen har truffet afgørelse og vilkårene heri er opfyldt.

Fødevareministeriet bemærker endelig, at det har været et ønske fra aftalepartierne, at erstatnings- og taksationskommissionerne skal prioritere at behandle et antal repræsentative sager med henblik på kalibrering og desuden prioritere ansøgere med stor gældsandel. Dette ønske har Fødevareministeriet kommunikeret skriftligt til Minksekretariatet, som betjener erstatnings- og taksationskommissionerne.

Myndighedernes vejledningspligt og udarbejdelse af en vejledning til bekendtgørelsen

Advokatrådet påpeger, at Fødevareministeriet af egen drift bør vejlede berørte borgere og virksomheder om deres retsstilling. Advokatrådet påpeger, at en myndighed har en pligt til at vejlede en borger, hvor det fremstår som naturligt og relevant at give borgeren vejledning. Dette gælder bl.a., hvis borgeren kan miste en rettighed, hvis myndigheden ikke vejleder om forhold, som borgeren ikke synes at være bekendt med.

Advokatrådet bemærker, at der indgår standardiserede erstatningsmodeller i bekendtgørelsen, og at dette af nogle ekspropriater vil kunne opleves som en fordel. Herudover vil det af nogle ekspropriater formentlig kunne opleves som en fordel, at der opstilles alternativer, herunder de i bekendtgørelsesudkastets kapitel 2 beskrevne valgmuligheder. Hertil kommer, at de mere eller mindre standardiserede erstatningsudmålinger bør kunne bevirke en hurtigere taksationsproces.

Advokatrådet påpeger i forlængelse heraf, at Fødevareministeriet bør udarbejde en vejledning om reglernes anvendelse og konsekvenser. Dette vil stemme bedst overens med myndigheders vejledningspligt.

Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. påpeger, at det er nødvendigt, at der udarbejdes en vejledning til bekendtgørelsens avlerrettede elementer, dels med henblik på at fremme arbejdet i taksationskommissionerne og dels med henblik på bedst muligt at vejlede de erstatningsberettigede og deres rådgivere. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. imødeser at blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af vejledningen.

Landbrug & Fødevarer anbefaler, at de grundlæggende ekspropriationsretlige principper bør behandles overordnet i en vejledning til brug for erstatningsudmåling for minkavlerne samt, at denne ikke-bindende juridiske og økonomiske vejledning for minkavlerne på forhånd afstemmes med eksperter med omfattende taksationserfaring. Herudover bør der foreligge en vejledning til brug for kommissionernes arbejde, idet alle medlemmerne har særlig og relevant ekspertise, men ikke i alle tilfælde konkret erfaring som kommissionsmedlem. Landbrug & Fødevarer bemærker bl.a. at det er vigtigt at reglerne understøtter velstrukturerede arbejdsgange og effektive processer med det videre formål at undgå forskel i de enkelte kommissioners faglige arbejde, tidsforbrug og håndtering i øvrigt.

Landbrug & Fødevarer finder, at § 4 indeholder en række skøn til kommissionerne, som bør defineres nærmere i vejledende materiale.

Fødevareministeriet kan oplyse, at ministeriet vil udarbejde en vejledning til bekendtgørelsen.

Erstatnings- og taksationskommissionerne inklusiv sekretariatet være til rådighed for besvarelse af spørgsmål i relation til den konkrete sagsbehandling mv.